

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

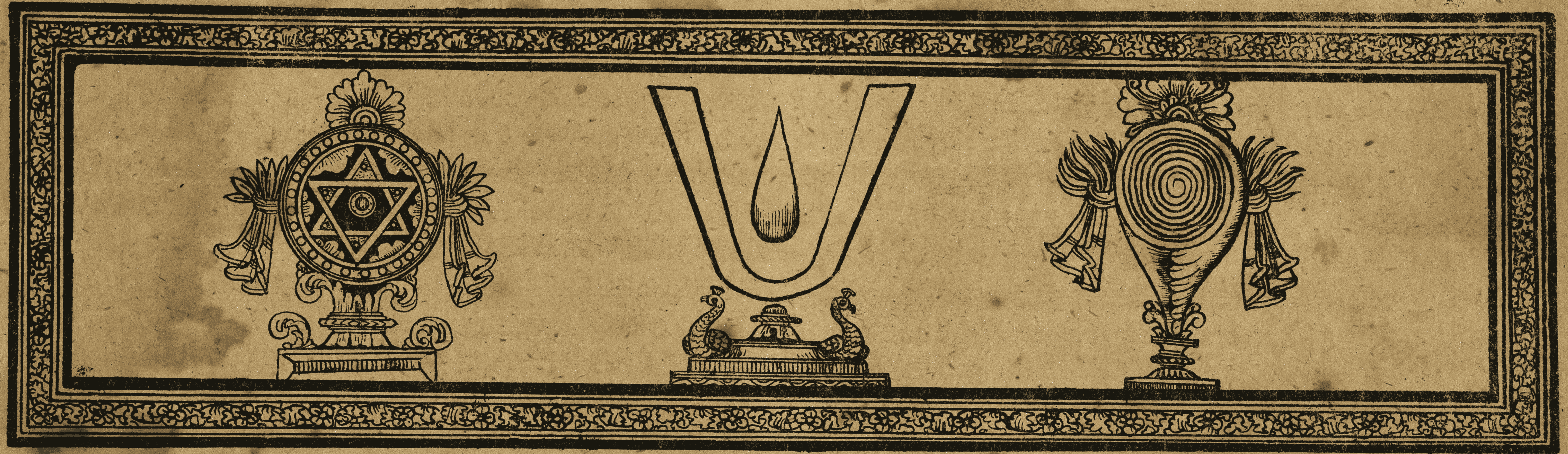
Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M 602 विषय धर्मशास्त्र
नाव. नारायणसार संग्रह (MS)
लेखक/लिपीकार _____
पृष्ठ 29 काल _____ पूर्ण/अपूर्ण

Checked 2012

श्रीमतेरामानुजाय नमः॥ अथ नारायणसारसंग्रहः प्रारभ्यते॥ श्रीरक्त

श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ ॥ शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं ॥ प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ १ ॥ यस्य हिर
 दयकाद्याः पारिषद्याः परशतम् ॥ विघ्नं निघ्नं तिस्रस्ततं विष्वक्से नंतमाश्रये ॥ १ ॥ बकुलाभरणं वंदे जगदाभरणं मुनिम् ॥ यः श्रुतेरु
 क्तं भागं चक्रे द्राविडभाषया ॥ ३ ॥ श्रीरंगमंगलमहोत्सववन्दनाय वेदांतपांथपरमार्थसमर्थनाय ॥ कैकर्यलक्षणविलक्षण-
 मोक्षलक्ष्यैरामानुजो विजयते यतिराजराजः ॥ ४ ॥ यस्यांघ्रिपदं शरणागतानां संसारसिंधोस्तरणो कपोतम् ॥ दयानिधिं देहभृ
 तां शरण्यं श्रीकृष्णमार्थशरणं प्रपद्ये ॥ ५ ॥ वेदे रामायणे चैव भारते भरतर्षभ ॥ आदौ मध्ये तथा चांतै हरिः सर्वत्र गीयते ॥ ६ ॥ श्रुति
 स्मृतीतिहासेभ्यः पुराणंधर्मसंहिताम् ॥ सर्वतः सारमादाय षट्पदः कुरुमैर्यथा ॥ ७ ॥ ॥ पादो ॥ ॥ वैष्णव नारदीयं च त-
 था भागवतं शतभम् ॥ गारुडं च तथा पादं वाराहं शतभदर्शने ॥ षडे तानि पुराणानि सात्विकानि मतानि मे ॥ ८ ॥ ॥ पद्मोत्तरखण्डे ॥
 ब्रह्मांडं ब्रह्म वैवर्ते मार्कंडेयं तथैव च ॥ भविष्यं वामनं ब्राह्मणं राजसानि निबोध मे ॥ ९ ॥ मात्स्यं कौर्म्यं तथा लैंगं शैवं स्कंदं तथैव च ॥
 आग्नेयं च षडे तानि तामसानि निबोध मे ॥ १० ॥ तथैव स्मृतयः प्रोक्ताः ऋषिभिस्त्रिगुणान्विताः ॥ सात्विकाराजसाश्चैव तामसाः शत
 भदर्शने ॥ ११ ॥ वासिष्ठं चैव हारीतं व्यासं पाराशरं तथा ॥ भारद्वाजं काश्यपं च सात्विकामोक्षदाः शतभाः ॥ १२ ॥ वामनं याज्ञवल्क्यं
 च आत्रेयं दाक्ष्यमेव च ॥ कात्यायनं वैष्णवं च राजसाः स्वर्गदाः शतभाः ॥ १३ ॥ गौतमं बार्हस्पत्यं च सांवर्तं च यमस्मृतम् ॥ सार्वभौ-
 शनसं देवि तामसानिरयप्रदाः ॥ १४ ॥ सात्विकामोक्षदाः प्रोक्ताः राजसाः स्वर्गदाः शतभाः ॥ तथैव तामसा देवि निरयप्राप्तिहेतवाः

॥१५॥ सात्विकानां पुराणानां स्मृतीनां चैव सर्वशः ॥ श्रीवैष्णवहिता र्थाय क्रियते सारसंग्रहः ॥१६॥ ॥ वैष्णवनामतदुक्तं पादौ ॥
 ये कंदलुग्नतुलसीनलिनाक्षमालाये बाहुमूलपरिचिह्नितशंखचक्राः ॥ ये वाललाटफलके लसदूर्ध्वपुंड्रास्ते वैष्णवा भवन्मा-
 शपवित्रयन्ति ॥१७॥ वैष्णवा द्विविधा प्रोक्ता बाल्याभ्यन्तरतस्तथा ॥ बाल्यास्तु शंखचक्राभ्यां मंतरावीति रागतः ॥१८॥ ॥ पारा-
 शरस्मृतौ ॥ ॥ आद्यंतु शंखचक्रादिधारणं वैष्णवं स्मृतम् ॥ पुंड्रनामक्रिया चैव मंत्रं चैवार्चनं हरेः ॥ संस्काराः पंचकर्तव्या ब्राह्म-
 णस्य विधानतः ॥ विधिना शंखचक्रादिधारयेदूर्ध्वपुंड्रकं ॥ ॥ अत्र चक्रधारणो प्रमाणानि लिख्यन्ते ॥ ॥ तत्रादौ श्रुतिः ॥
 पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ॥ अतस्तनुर्न तदामो अश्नते श्रुता स इदं हंतस्तत्समासत इति श्रुतेः ॥
 देवा वो ये रिधृतेन बाहुना रुद्रश्चिनेन प्रयतमानो लोकसृष्टिं वितन्वंति ब्राह्मणास्त इहंति ॥ अग्निना वै तसं हि भुजे र्धायं ऊर्ध्वपुंड्र-
 मालिरवेत् ॥ तस्माद्दुरे रवं भवति न पुनरागमनमेति ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति इति शतपथब्राह्मणे सामवेदे मैत्रावरुण-
 शारवायाम् ॥ पवित्रमित्यग्नि अग्निर्वै सहस्रारः ॥ सहस्रारो नेमिने मिना तप्ततनुः ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति ॥ ॥ अथ-
 र्वणी ॥ ॥ चक्रं विभर्ति वपुषा भित्तं बलं देवानां ममितस्य विष्णोः ॥ स एति नाकं दुरितान् विधूय प्रयाति यद्यतयो वीतरागाः ॥ एभि-
 र्वयमुरुक्रमस्य चिह्नै रंकिता लोके सुभगा भवामः ॥ तद्विष्णोः परमं पदं ये गच्छन्ति लांछिताः ॥ चक्रमादायाग्नौ प्रतप्य ब्राह्मणा-
 स्थोत्तरे बाहौ धारयेत् ॥ ॥ बृहदारण्यके ॥ ॥ निचिक्षेप स्रवर्णमभिद्यमानं मध्ये बाहुमदधत्त दर्शनं विष्णोरिदं भूरिदं भू-

रितेजः प्रथमं निदिशानक्तं विश्वस्तज्जनास बह्वर्चेषु बाह्यलसंहितायाम् प्रतेविष्णोरब्जचक्रेपवित्रेजन्मांभो धितर्तवे चर्षणीन्द्राः मूले
बाह्वोर्दधते न्येपुराणालिङ्गान्यङ्गेतावकान्यर्पयन्ति आथर्वणे अग्निनावै होतारः चक्रं पांचजन्यं सुतसौ द्विभ्रजौ धारयेत् आत्महितमाच-
रेत् आचार्याय सन्मुखं प्रपद्येत् तस्माद्देवकुण्डो भवति न पुनरागमनमेति सायुज्यं सालोक्यतामाप्नोति चरणं पवित्रं विततं पुराणमित्यार-
भ्यस्तथा तदधालित्यन्तं आपस्तम्भशारवायांकाठके नारदपंचरात्रे सौवर्णराजतं ताम्रं कांस्यमायसमेव च ॥ चक्रं कृत्वा तु मेधा-
वीधारयेद्देवि चक्षणाः द्वादशारं तुषट्कोणं बलयत्रयसंयुतम् हरेः सुदर्शनं नित्यं धारयेत् तद्विचक्षणाः ब्रह्मपुराणे अग्नि तसंप-
वित्रं च धृत्वा वै बाहुमूलयोः त्यक्ताय मपुरं धोरयाति विष्णोः परंपदम् वामने लीलायापिलिरवेद्यस्त बाहुमूले सुदर्शनम् कुल-
कोटिं समुद्गत्य सगच्छेत् परमांगतिम् मार्कण्डेये धारयेद्द्विष्णुभक्तस्तु चक्रं बाहो तु दक्षिणे वामे तु शंखराजानं वैष्णवं पदमाप्नुयात्
कूर्मे चक्रादिधारणं पुंसां परसंबन्धवेदिनम् पाति ब्रह्मनिमित्तं हि बलयादिविभूषणम् बृहन्नारदीये सुदर्शनेन यस्यांगं ला-
ञ्छितं तु भवेत्सदा देहे तस्य वसेन्नित्यं श्रिया युक्तः स्वयं हरिः चक्रायुधां कितं दृष्ट्वा यमोपि तद्दिशं कितः प्रणामं दूरतः कृत्वा विष्णु-
भक्तं विमत्सरम् चक्राकिताय विप्राय विष्णुभक्ताय धीमते भिक्षामात्रप्रदानेन वैष्णवी गतिमाप्नुयात् वन्धितसेनचक्रेण बाहुमूले तु
लाञ्छिताः सर्वपापानि संतीर्य भविष्यन्ति सरोपमाः अग्नि तसेन चक्रेण बाहुमूले तु लाञ्छितः रौरवात्कुलमुद्गत्य विष्णुलोके महीय-
ते शाण्डिल्यस्मृतौ पशुपुत्रादिकं सर्वगृहोपकरणानि च अंकयेत् शंखचक्राभ्यां नाम कुर्याच्च वैष्णवं स्त्रिया सहैव कर्तव्यं गृह-

स्थस्यविधानतः संस्कारपंचकंतेन भवेत्साधर्मचारिणी तापादिपंचसंस्कारागृहस्थस्ययथाविधिः आचार्येण सदाकार्याः स्वगृह्योक्त
विधानतः पाराशरस्मृतौ प्रथमं तापसंस्कारं तापसैर्मुनिभिः स्मृतम् सर्वाश्रमेषु वसतां स्त्रीणां च द्विजसत्तमाः अग्नितप्तेन च-
क्रेण बाहुमूले तु लाञ्छिताः तेषांतिपरसंस्थानं पुनरावर्तिवर्जितम् अग्नौ नैव तु संतप्तं च क्रमादाय वैष्णवः दाहयेत्सर्ववर्णानां विष्णु-
सालोक्यसिद्धये दक्षिणे तु भुजं विप्रो विभृयाद्देसदृशनम् सव्ये तु शंखं विभृयादिति वेदविदो विदुः चक्रांकिताय विप्राय अभुक्त्वा
नंददातयः तदन्नं मेरुतुल्यं स्यादशकते दिवि देववत् पद्मपुराणे अंकयेत्तस्य चक्राद्यैरात्मनो बाहुमूलयोः कलत्रापत्यभृ-
त्येषु पश्वादिषु च सर्वशः स्कांदेनारायणब्रह्मासंवादे चक्रांकितभुजाः सर्वे प्रल्हादेन ध्रुवेन च विभीषणेन बलिनारुक्मांग-
दशकेन च मांधात्रा रघुबरीषेण मार्कंडेयशुरवैर्बुधैः शंखादिचिन्हितैः सर्वैर्देहे कृत्वा च पुत्रक विष्णुरहस्ये वैष्णवा मुनयः स-
र्वे विष्णुचक्रेण मुद्रिताः तेषां दर्शनमात्रेण महापातकनाशनम् अतिपापप्रसक्तोऽपि विष्णुचक्रांकितस्य तु पादोदकं पिबेद्यस्त-
सर्वपापैः प्रमुच्यते हारीतस्मृतौ चक्रांकितस्य विप्रस्य पादप्रक्षालितं जलम् पीत्वा पातकसाहस्रैर्मुच्यते नात्र संशयः यस्मि-
न्तीर्थे कृतस्नाना वैष्णवाश्चक्रं लाञ्छिताः तस्मिन् स्नानं प्रकुर्वीत विष्णुसालोक्यमाप्नुयात् चक्रांकितस्य सामीप्यं तपः कुर्यात्प्रयत्न-
तः स्नानं दानं जपो होमस्तप्तसर्वं चाक्षयं भवेत् शरीरं दृश्यते यस्य विष्णुचक्रेण लाञ्छितम् गंगाजलामलं मन्येदेहं तत्पापवर्जितम्
विष्णुचक्रांकितो विप्रो भुजानोऽपि यतस्ततः न लिप्यते स पापेन तमसैव प्रभाकरः चक्रांकितभुजं विप्रं यो भूष्यामभिवादयेत् ल-

लाटेपांस्संख्यानिविष्णुलोकेमहीयते अविद्योवासविद्योवाशंरवचक्रोर्ध्वपुंड्रधृक् नृणांहंतिसमस्ताघंतमः सूर्योदयेयथा वि
 ष्णुचक्रांकितंविप्रमेकरोत्रंनुवासयेत् विष्णुलोकनिवासेतुपूज्यएवमसंशयः विष्णुसेनसंहितायाम् शरीरेयस्यकस्या-
 पिदृश्यतेवैसृदर्शनम् तस्मैकुर्वन्तिपक्षीद्रुनमस्कारान्प्रयत्नतः चक्रांकितायविप्रायजलान्नंप्रददाति यः तदन्नंमेरुतुल्यंस्या-
 त्तज्जलं चार्णवोपमम् अभ्यंगनादियुक्तंयः करोतिसमाहितः चक्रांकितायविप्रायविष्णुसालोक्यमाप्नुयात् मोक्षधर्मे
 सगोत्रमपि यः श्राद्धेचक्रांकितभुजं चरेत् रौरवात्कुलमुद्गत्यविष्णुलोकेमहीयते पादौ कृष्णायुधांकितौमर्त्योयत्रयत्रा
 यतिष्ठति साशानमपितत्तीर्थंकिंपुनः पुण्यभूमयः किंकरिष्यतिलोकेस्मिन्प्रयागमरणादिकम् चक्रांकितशरीरस्यगृहेसु
 क्तिः करेस्थिता यस्यातकालेदेहेतुलांछनंजायतेहरैः दृष्ट्वातंप्रलयंयाति यमेनसहकिंकराः चक्रांकितभजेप्रायः सन्मानंकि-
 यतेयदि प्रयागेयागतिः प्रोक्तासागतिस्तस्यनारद चक्रांकितायविप्रायकन्यादानं करोति यः परमानंदमाप्नोति तद्विष्णोः परमं
 पदम् विष्णुचक्रांकितं दृष्ट्वा योभक्त्याय कृतांजलिः स्वकुलसममुद्गत्यविष्णुलोकेमहीयते चक्रांकितभुजायेतुपंक्तिमध्ये
 तुभुंजते सापंक्तिः स्वर्गमध्येचदेवपंक्तिषुपूज्यते शंखचक्रांकितंविप्रं दृष्ट्वा योल्हादितोभवेत् परमंपदमाप्नोति किंपुनरै-
 हिकंफलम् चक्रांकितस्यनामानियोवदेद्वक्तिमान्नरः सर्वपातकनिर्मुक्तोसयातिपरमंपदम् विष्णुचक्रांकितोविद्वान् यस्मि-
 न्देशेवसेत्स्वरवम् सदृशोमल्लिख्यः पुण्योवैष्णवानामपिप्रिये भविष्येभगवद्वाक्यम् योनरोममभक्तस्तदिव्यचिन्हा-

ना.सा
३

निधारयेत् श्वपाकोवाथगोघ्नोवाममलोकंसगच्छति ब्रह्मांडपुराणे नारायणायुधैर्नित्यंचिह्नितोयस्यविग्रहः पा
पकोटिशतदग्धंतस्मिन्दृष्टेभवेत्सदा शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारयेद्ब्राह्मणः सदा श्राद्धादिसर्वकर्माहं इत्यक्तं किमतः परम्
शिल्पशास्त्रे भुजेचक्रं द्विजातीनां शिरश्चक्रं तु देवतम् अचक्रं द्विजदेवानां पूजादानं च निष्फलम् वाराहे चक्रांकित
भुजाविप्रायत्रयत्रयसंतिहि योजानाति तथा त्रीणि ममक्षेत्रं वरुंधरे अश्वमेधसहस्राणि वाजपेयशतानि च तत्फलं श्रूय
ते तस्य मदीयायुधधारणात् निवसंति महात्मानो यत्र चैकांतिनो द्विजाः देवताः कृषयो नित्यं तद्देशं पर्युपासते इति च
क्रांकनोत्कर्षम् अथ तद्द्रवितानां निंदा तदुक्तं भविष्ये चक्रांकितभक्तजं दृष्ट्वा यस्तत्तन्नाभिवादयेत् तिर्यग्ये निशा
तं प्राप्य विष्ठायां जायते कृमिः यज्ञोदानतपो होमं भोजनं पितृतर्पणम् चक्रलांछनहीनस्य विप्रस्य विफलं भवेत् तीर्थस्ना
नफलं नास्ति भूगोदानफलं तथा अवैष्णवस्य विप्रस्य सर्वेश श्वदिने शयति रूपलावण्यसंयुक्ता महावंशोद्भवा द्विजाः
अवैष्णवानां शोषं ते निर्गन्धा इव किंशुकाः विद्याविनयसंपन्ना विशालकुलसंभवाः विष्णुभक्तिविहीना ये चांडालसदृ
शाः स्मृताः हरिवंशोरुद्रवाक्यम् सर्वभूतदयायुक्तं वैष्णवं दृष्ट्वा योनिरः सचांडालो महापापी रौरवं नरकं व्रजेत् ब्र
ह्महत्याकरापा नस्तेयं गुर्वगनागमः चक्रांकितस्य निंदा चपंचैते त्वतिपातकाः पाराशरस्मृतौ विनायज्ञोपवीतेन
विना चक्रस्य धारणात् विना ह्येन वै विप्रश्चांडालत्वमवाप्नुयात् शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिरहितो ब्राह्मणाधमः सजीवने

सं.

३

वचांडालः सर्वधर्मबहिष्कृतः हारीते अचक्रधारिणो विप्राः सर्वधर्मसुगर्हिताः अवैष्णवत्वमापन्नान्तरकंयांति निश्च-
 यम् चक्रचिन्हादिरहितं प्राकृतं कलुषान्वितम् अवैष्णवं तु तद्दूरात् श्वपाकमिव संत्यजेत् पद्मपुराणे संलापादर्शना
 दानाद्यजनाद्वदनादपि चक्रांकितस्य विप्रस्य विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् तथैव चक्रहीनस्य पूजनाद्वदनादपि वैष्णवो निर-
 येयाति यावदाभूतसंस्तुवम् अचक्रधारिणो विप्रं श्रुतिस्मृतिसमन्वितम् त्यजेच्चांडालभाण्डस्थं तं विप्रमस्मृतं यथा सनत्कु-
 मारसंहितायाम् कृष्णायुधांकितो भूत्वा पितृकार्यं करोति यः तत्सर्वं प्रतिगृह्णाति गयायां च गदाधरः कृष्णमुद्रां कि-
 तो यस्तु देवां पितृभ्यः करोति यः नित्यं नैमित्तिकं वापि प्रत्यहं चाक्षयं भवेत् चक्रांकितभुजो भुंक्ते यस्यां पंतो द्विजोत्तमाः पुना-
 तिसकलां पंक्तिं गंगेवोत्तरवाहिनी श्राद्धकाले प्रणश्यंति भीता दानवराक्षसाः शंखचक्रगदापद्मदृष्ट्वा कर्तुं श्वविग्रहे ना-
 रदीये श्रीकृष्णशस्त्रांकितहीनगात्रः स्मशानतुल्यः पुरुषोऽथ नारी दृष्ट्वा नरस्तनृपते सवासाः स्नात्वा समर्चं दूरिसंगति-
 त्यं चक्रचिन्हविहीनं तु यः श्राद्धे भोजयिष्यति व्यर्थं भवति तत्सर्वं निराशाः पितरोगताः पाराशरे अचक्रधारिणो विप्रं
 यः श्राद्धे भोजयिष्यति रेतोमूत्रपुरीषादिपितृभ्यः स प्रयच्छति तस्माच्चक्रं विधानेन तसं वैधारये द्विजः इत्यादि श्रुतिभिः प्रो-
 क्तं विष्णोश्चक्रस्य धारणम् तस्माच्चक्रादिसंस्काराः कर्तव्या मुनिसत्तमाः चक्रलांछनहीनेन कृतं कर्म चानिष्फलम् स्नात्वा-
 शतभेन्दिपूर्वापहे सम्यगभ्यर्च्य केशवम् स्नातं शिष्यं समाहूय कृतकौतुकमंगलम् आचार्यो विधिबलकुर्यात् चक्रं पुंड्रादि सन्नि-

ना. सा.
४

याः पुरतो ग्निं प्रतिष्ठाप्य स्वगृह्योक्तविधानतः इति श्रीसारसंग्रहे चक्रधारणमाहात्म्यं प्रथमसंस्कारः १ अथ पुंड्रधारणावि-
लिरव्यते तत्रादौ श्रुतिः कठवल्यामूर्ध्वपुंड्रविधिः धृतोर्ध्वपुंड्रः कृतचक्रधारी विष्णुं परं ध्यायति यो महात्मा स्वरेण मंत्रेण
सदा हृदि स्थितं पुरात्परं यन्महतो महान्तम् महोपनिषदि धृतोर्ध्वपुंड्रः परमेशितारं नारायणं सारं व्ययोगाधिगम्य स्मृ-
त्वा विमुच्येत नरो समस्तैः संसारपाशैरिह चैव विष्णुः अथर्वणो हरेः पादाकृतिमात्मनो हिताय मध्ये छिद्रं ऊर्ध्वपुंड्रं यो धार-
यति स परस्य प्रियो भवति स पुण्यवान् भवति स मुक्तिवान् भवति तदुक्तं पादौ ऊर्ध्वपुंड्रस्य माहात्म्यं वक्ष्यामि शतमदर्शने धा-
रणादेव मुच्येत भवबंधविमूढधीः एकांतिनो महाभागाः सर्वे समहितैरताः सांतरालं प्रकुर्वीत ऊर्ध्वपुंड्रं पादाकृतिः पुंड्राणां धा-
रणाथयि गृहीयात् श्वेतमृत्तिकां श्रीरंगे वृषभौ च श्री कूर्मे यादवा च ले प्रयागे नारसिंहाद्रौ वाराहे तु लसीवने द्वारवत्यां श-
भैरव्ये वासुदेवहृदे तथा सिंधुतीरे च वल्मीके हरिश्चेत्रे विशेषतः विष्णोः पादौ दकं यत्र प्रवाहयति नित्यशः गृहीत्वा मृत्तिकां भ-
क्त्या विष्णुपादजलैः सह धृत्वा पुंड्राणि चांगेषु विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ललाटे केशवं ध्यायेत् नारायणमथोदरे वक्षस्थले मा-
धवं च गोविंदं कंठकूबरे विष्णं च रक्षिणो कक्षौ बाहौ च मधुसूदनम् त्रिविक्रमं कंधरे तु वामनं वामपांश्वर्के श्रीधरं वामबाहौ तु
लक्ष्मीकेशं तु कंधरे पृष्ठे तु पद्मनाभः स्यान्नि के दामोदरं न्यसेत् तत्प्रक्षालनतोयेन वासुदेवेति मूर्धनि तत्तत्पुंड्राणि तन्मूर्तिध्या-
त्वा मंत्रेण धारयेत् ललाटे भुजयुग्मे तु पृष्ठयोः कंठकूबरे धारयेद् ध्वपुंड्राणि चतुरंगुलमायतः कुक्षौ तत्पाश्वर्योः प्रोक्तमाय-

सं.

४

तंतुदशांगुलम् बाह्वोर्वक्षस्थलेपुंड्रमष्टांगुलमुदाहृतम् एवंद्वादशापुंड्राणिब्राह्मणाः सततंधरेत् अंतराळेषु सर्वेषुहरिद्रांधार
येच्छ्रियम् ब्रह्मरात्रे श्रीप्रणवेनैवमंत्रेणमृदावैमामनुस्मरन् ललाटेधारयेन्नित्यंविष्णुसालोक्यमाप्नुयात् योनधार-
यतेमर्त्योमामकंचिन्हमीदृशम् तंत्यजामिदुरात्मानंमदीयाज्ञातिलंघनम् व्यालं दृष्ट्वायथालोकेदुर्दुराभयंकपिताः ऊर्ध्व-
पुंड्रांकितंतद्वत्कंपतेयमकिंकराः ऊर्ध्वपुंड्रेणसंयुक्तोऽभियतेयस्कमानवः चांडालोपिविश्रद्धात्माविष्णुलोकेमहीयते केव-
लस्योर्ध्वपुंड्रस्यधारणादपिमानवः देहजेः पापसंधातेर्मुच्यतेनात्रसंशयः स्कंदपुराणे चतुरांगुलमूर्ध्नाग्रिंद्वांगुलं-
विस्तृतमुदा मृदापुंड्रं द्विजः कुर्यात् सातरालमनोहरं व्यंगुलं व्यंगुलं वापिमध्येच्छिद्रं प्रकल्पयेत् व्यंगुलं पोश्वमकंतु ऊ-
र्ध्वपुंड्रस्यलक्षणम् भारद्वाजसंहितायाम् आचम्यधारयेत्पुंड्रान्मृदाशतश्रेणपूर्ववत् नासिकासूलमारभ्यआकेशां
तंप्रकल्पयेत् नासिकायास्त्रयोभागं नासिकासूलमिष्यते हरिद्रेणोतुचूर्णंनिकुंकुमेनस्फुग्ंधिना ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुलसी
स्थानंप्रकल्पयेत् अत्रिस्मृतौ ततोदिव्यंचहारिद्रंसमोदतुलसीदले मंत्रेणधारयेच्चूर्णं पुंड्रेषुद्वादशेषुच ऊर्ध्वपुंड्र-
स्यमध्येतुदिव्यचूर्णंचधारयेत् श्रीकरंविजयंपुण्यंसर्वदोषप्रणाशनं ऊर्ध्वपुंड्रस्यमध्येतुरजेनीचूर्णमुत्तमम् लक्ष्मीरूप-
धरंनित्यंअन्यद्रव्यंनधारयेत् विष्णुरूपेणसंस्पृष्टं चूर्णं शिरसावहेत् तस्याः शतभानि नश्यन्ति पुण्यमार्गो भवेन्नरः स-
नकुमारसंहितायां ऊर्ध्वपुंड्रंमृदाधार्यं सच्छिद्रं सौम्यमेवच तदलंकरणार्थाय हरिद्रांधारयेच्छ्रियम् विलोक्यदर्प-

ना. सा.

५

पांविद्वानूर्ध्वपुंड्रमनोहरं कुर्यान्मंगलमाकांक्षन् हरिद्राचूर्णसंयुतम् पंचरात्रे नरकवर्णादिभिः कुर्यान्नदार्वं बिल्वमेव
वा नारिकेलफलस्यैव श्रीचूर्णपात्रमुच्यते कृत्वा करुण्डं बिल्वस्य फले पक्षे मनोहरे हरिद्रं पूरयेच्चूर्णधारयेद्विष्णुप्रीतये
विष्णुगात्रात्परिभ्रष्टं चूर्णं तुललाटके ब्रह्महत्यादिको दोषस्तक्षणादेव नश्यति पंचरात्रे ऊर्ध्वपुंड्रस्य मध्ये तु अन्य
द्रव्यं न धारयेत् विष्णुबिंबेन संस्पृष्टं हरिद्रां धारयेद्विजः हरिद्रेण तु चूर्णेन स्नापितं मधुसूदने ललाटे तंतु यो धृत्वा ब्र-
ह्मलोके महीयते अत्रिस्मृतौ देवदेवांगसंस्पृष्टं चूर्णपात्रे प्रगृह्य च हरिद्रं चूर्णं भक्तैर्भ्यो विप्रादिभ्यः प्रदीयतां वि-
ष्णुधर्मोत्तरे अभिषिक्तं तु यच्चूर्णं विष्णुबिंबे तु योनरः हरिद्रां धारयेन्नित्यं अश्वमेधफलं लभेत् ब्रह्मरात्रे न त्रिपु-
ंड्रं द्विजैर्धार्यं पट्टाकारं तथैव च नेचान्यदेवताभक्तिरापद्यपि कदाचन त्रिपुंड्रस्य धरं विप्रं पट्टाकारं धृतं तथा श्वपाकमिव
पश्येत्तनसंभाष्येत्तर्हि चित् त्रिपुंड्रं ब्राह्मणो विद्वान् लीलयापि न धारयेत् त्रिपुंड्रधारणाद्विप्रोपतत्येव न संशयः तिर्य-
कपुंड्रधरं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् सो नर्हः सर्वकृत्येषु सर्वलोकेषु गार्हितः त्रिपुंड्रधारिणो नित्यं भस्मधूलितविग्रहाः
भविष्यन्ति त्रयीवार्त्तायथान्यामफलायिनः ब्राह्मणस्योर्ध्वपुंड्रं क्षत्रियस्यार्धचंद्रकम् वैश्यस्य वतुलाकारं शूद्रस्यैव-
त्रिपुंड्रकम् ब्राह्मणानां मृदाप्रोक्ता क्षत्रियाणां तु चंदनम् वैश्यानां बिल्वमूलं तु शूद्राणां भस्म चोच्यते ऊर्ध्वपुंड्रं तु सर्व-
पां न निषिद्धं कदाचन धारयेत् क्षत्रियाद्योपि विष्णुभक्तो भवेद्यदि रुद्राक्षधारिणो विप्रं सदा भस्मानुलेपनम् सकुलं तं त्य-

सं

५

जेनित्यं सर्वधर्मवहिष्कृतम् तिर्यक्पुण्ड्रधरोविप्रः पंक्तिमध्ये स्थितो यदि सापंक्तिर्ब्रह्महत्यायां योजयेन्नात्र संशयः तिर्यक्पुण्ड्रध-
 रोविप्रो यत्र तिष्ठति दुर्मतिः तद्देशं पापसंभूतं स्मृशानसदृशं भवेत् सम्यक्स्वा ललाटे तु ऊर्ध्वपुण्ड्रपुनः स्वयम् यच्छिन्नति त्रिपुं-
 ड्रेण सपापी वपचाधमः विष्वक्सेन संहितायाम् नधारयेज्जटाभारं भस्मचैव नधारयेत् वात्सलिंगानि चिह्ना-
 निसंत्यजेद्यावदायुषम् तमसा भस्मरजसा गंधसत्त्वेन मृत्तिका मृदं यस्तु धरेत् तस्मादेकांतसिद्धिमाप्नुयात् जटिला-
 मुंडिताश्चैव तिर्यक्पुण्ड्रधरास्तथा भविष्यंति त्रयीवात्स्यामिथ्याज्ञानप्रलापिनः कपालकेशभस्मास्थि शक्तिपाषाणधारि-
 णम् त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् स्वच्छंदप्रेतवेषाश्च मिथ्यालिंगधरास्तथा ब्रह्मकोपाग्निनिर्दग्धा रुद्रभ-
 क्तजटाधरोः अग्निदं गरदं चैव लिंगपाषाणधारिणम् त्रिपुण्ड्रधारिणं विप्रं चांडालमिव संत्यजेत् चाराहे कुलीनो
 ब्राह्मणो विद्वान् भस्मधारी भवेद्यदि वर्जयेत्तादृशं देवि मद्योच्छिष्टघटयथा मात्स्ये यो विना चोर्ध्वपुण्ड्रेण यत्कुर्या
 एकमवैदिकम् निष्फलं तस्य तत्कर्म भस्मन्येवाहुतिर्यथा हारीते ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्तु संध्याकर्म समाचरेत् तत्सर्वं रा-
 क्षसे नीतिं नरकं सच गच्छति नित्यनैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं श्रुतिनोदितम् ऊर्ध्वपुण्ड्रविहीनस्य सर्वं तन्निष्फलं भवेत् ब्राह्म-
 णश्चोत्रियो विद्वान् भस्मधारी भवेद्यदि सजीवने वशूद्रत्वं नरकं चाधिगच्छति रुद्रार्चनं त्रिपुण्ड्रस्य धारणं यत्र दृश्यते शूद्रा-
 णां च विधिः प्रोक्तो न हि जानां कदाचन तिर्यक्पुण्ड्रधरं विप्रं पट्टाकारधृतं तथा श्वपाकमिव पश्येत् न संभाष्येत् कदाचन वसि

ष्टस्मृतौ ब्राह्मणानांमृदाधार्यानिभस्मनचचंदनम् ब्राह्मणानांमृदैवोक्तंनभस्मनचचंदनम् पात्रवत्क्ये शैवस्यचसदा-
भस्मनचमृन्चचंदनम् ब्राह्मणानांमृदैवोक्तंनभस्मनचचंदनम् पादौ वर्तुलंतिर्यकच्छिद्रंचह्रस्वदीर्घतनूतरं वक्रविरूपं-
बद्धाग्रं छिन्नमूलपदच्युतम् अशभंरुक्षमारक्तं तथा नांगुलिकल्पितम् विगंधचाप्यसंरज्यंचपुंड्रमाहरनर्थकम् शांतिदा-
नामिकाप्रोक्तामध्यमायुःकरीभावेत् अंगुष्ठपुष्टिदं प्रोक्तं तर्जनीमोक्षदायिनी निरंतरालयः कुर्यादूर्ध्वपुंड्रं द्विजाधमः सहित-
त्रस्थितं लक्ष्म्या सह विष्णुं व्यपोहति अछिद्रमूर्ध्वपुंड्रं तु ये कुर्वन्ति द्विजाधमाः तेषां ललाटे सततं शतनः पादोनसंशयः ॥
तस्माच्छिद्रान्वितं पुंड्रं महाच्छिद्रं शतभान्वितम् धारयेद्ब्राह्मणो नित्यं हरिस्सालोक्यसिद्धये मध्यच्छिद्रेण संयुक्तं तद्विवे-
हरिमंदिरम् ऊर्ध्वपुंड्रमृजं सौम्यं सपाशं सर्वस्मनो हरम् एकांतिनो महाभागाः सर्वभूतहिते रताः सांतरालं प्रकुर्वन्ति पुंड्रं
हरिपदाकृतिम् तस्माच्छिद्रान्वितं पुंड्रं दंडाकारं सशोभनम् विप्राणो सततं धारयेत्स्त्रीणां च शतभदार्शने एवं द्वादशपुंड्रा-
णि ब्राह्मणः सततं धरेत् अंतरालेषु सर्वेषु हरिद्राधारयेच्छ्रियम् चत्वारिभूभृतां प्रोक्तं पुंड्राणि द्वे विषांपतेः एकपुंड्रं तु ना-
रीणां शूद्राणां तु विधीयते ललाटे हृदि बाह्वोश्च चतुःपुंड्राणि धारयेत् ललाटे हृदये द्वे तु भाले त्वेकं विधीयते ऊर्ध्वपुंड्रं-
ललाटे तु सर्वेषां प्रथमं स्मृतम् मूर्तयो वा स देवाद्याः चतुःपुंड्रेषु धारयेत् द्वयोर्गोविंदकृष्णोस्तु एकं नारायणं धरेत् एवं पुंड्र-
विधिः प्रोक्तः सर्वेषां गिरिजे मया इति सारसंग्रहे ऊर्ध्वपुंड्रधारणो नाम द्वितीयः संस्कारः २ अथ तृतीयनामसं

संस्कार उच्यते ॥ ॥ तदुक्तं पाराशरे नामकर्मप्रवक्ष्यामि पापनाशनमुत्तमम् चक्रादिधारणं यत्र तत्र वैनायकर्म च नाम
धेयं विधानाच्च वैष्णवं पापनाशनम् सूर्यः केशवाद्याश्च तथा संकर्षणादयः मत्स्यकूर्मादयो व्यूहाविभवाश्च हरेस्तथा तेषां
मन्यतरं नाम तत्र दद्याच्छुभाब्ध्यम् नाम चैव सदा स्थत्वं सुरव्यसेव तदुच्यते विना कृतश्चेद्विफलं श्रेयस्तस्य महासुने योज
येन्नामदास्यांतं भगवन्नामपूर्वकम् तस्मात्पापानि नश्यन्ति पुण्यभागी भवेन्नरः वसिष्ठस्मृतौ नदासावास्तु देवस्य
सर्वलोकेश्वरस्य ये तेषां हि नरे केवासः कल्यायुतशतैरपि अन्यत्रापि स्वजीवनेच्छायदिते स्वसन्तायां स्पृहायदि
आत्मदास्यं हरेः स्वाम्यं स्वभावं च सदा स्मरन् नारदपंचरात्रे अज्ञानाद्यदि वा ज्ञानादशक्तं भयं कृतं मया क्षतुमर्हसि दे
वेशदास्येन च ग्रहाणामाम् न जाने कर्म यत्किंचिन्नापि लौकिकवैदिकम् न निषेधविधिर्विष्णोस्तव दासोऽस्मि केवलम् श्री
मद्भागवतेन वमस्कंधे दुर्वासवाक्यम् यन्नामश्रुतिमात्रेण पुमान् भवति निर्मलः तस्य तीर्थपदः किं वा दासानामवशिष्य
ते तथा सोऽहं परित्यज्य दासोऽहं यो वदेत्सदा वैष्णवो स जगत्पूज्यो याति विष्णोः परंपदम् नाहं विप्रो न च नरपतिर्नापि वै
श्यो न शूद्रो नो वा वणीनिचगृहपतिर्नो विनस्थो यतिर्वा किंतु प्रोद्ये निखिलपरमानंदपूर्णां सृताब्धेर्लक्ष्मीभर्तुः पदकमलयो
र्दासदासानुदासः पाराशरे दासभूताः स्वतः सर्वे तद्यात्मानः परमात्मनः नान्यथा लक्षणं तेषां बंधे मोक्षे च विद्यते त
थैव अहमस्मि नारायणादासदासः दासस्य दासस्य च दासदासः अन्येभ्य ईशो जगतो नराणां तस्मादहं धन्यतरोऽस्मि लो

के मज्जन्मनःफलमिदं मधुकैटभारे मत्प्रार्थनीयमदनुग्रह एष एव त्वद्भृत्यभृत्यपरिचारकभृत्यभृत्यभृत्यस्यभृत्य इति सां
स्मरलोकनाथ तथा च परमपदेऽपि एकधा दशधा चैव शतधा च सहस्रधा अनंतधा स्वसंकल्पादात्मकिंकरविग्रहाः दा
सः सखा वाहनमासनं ध्वजी यस्ते वितानं व्यजनं त्रयीमयः तथा वादिपक्षे दास्यनाम तु शूद्राणां न द्विजानां कदाचनेति के
चिदाहुः तेषां ह्यपादो ब्रह्माणं रुद्रमिदं च यमं च रूपामेव च नारायणस्य दासास्ते ये चान्याडस्य मध्यगाः यः परः पुरुषो
विष्णुर्नारायण उदाहृतः दासभूतमिदं तस्य ब्रह्माद्याः सकलं जगत् सृष्टं पुनस्तथासर्गे तस्मान्नारायणाच्युते तस्य दास्यं च
तुभ्येतं मंत्रे प्रोक्तं तु पार्वति न वेदयेज्जाध्ययनेनैव तैश्चोपवासकैः प्राप्यते वैष्णवं लोकं विना दास्येन कुत्रचित् तस्माद्दास्यं हरे
भक्त्या भजेतानन्यमानसाः प्राप्नोति परमां सिद्धिं कर्मबंधविमोचनीम् श्रीमद्रामायणे हनुमानवाक्यम् दासो हं कौश
लेंद्रस्य रामस्याक्लिष्टकर्मणः हनुमान् शत्रुसैन्यानां निहंता मरुतात्मजः श्रुतावपि ब्रह्मदासा ब्रह्मदासा ब्रह्माहमेति कि
तयाः हारीतस्मृतौ द्वादशैव तु मासास्तु केशवाद्यैरधिष्ठिताः आरभ्य मार्गशीर्षं च यथासंख्यं द्विजोत्तमाः यस्मिन्मा
से भवेद्यस्तयन्मूर्तिनामचोदिताः नृसिंहरामकृष्णारव्यानामभन्ये च कल्पयेत् मंत्रभाष्ये आकारवाच्यस्य श्रीमन्ना
रायणस्य मकारवाच्यात्मा दास इति कथ्यते हारीते गुणयोगेन चान्यानि विष्णुनामानि लौकिके विशिष्टं वैष्णवं नाम सर्व
कर्मस्तनोदितम् परंपरां गुरुर्नाम दद्याच्छिष्यं स्तुतुं वा तस्माद्भगवतो नाम सर्वेषां श्रुतिचोदितम् शक्त्या वैष्णवताराणां वर्ज

येनामवैष्णवः नामदद्यात्प्रयत्नेन वैष्णवं पापनाशनम् यस्य वै वैष्णवं नाम नास्ति चेत्तु द्विजन्मनः अनामकः सविज्ञेयः सर्वकर्मस-
 गर्हितः नामदासादिष्वप्यंतं ग्राहयेत्केवलं तु वा दद्यात्तन्नामदासांतं भगवन्नामपूर्वकम् दास्यमेव परं धर्मदास्यमेव परं हितम् दा-
 स्येनैव भवेत्सुक्तिश्चान्यथानिरयं व्रजेत् विष्णोर्दास्यपराभक्तिर्येषां तु न भवेत्कचित् तेषामेव हि संसृष्टानिरयं ब्रह्मणानृप नाराय-
 णस्य दासा येन भवन्ति नराधमाः जीवन्त एव चांडाला भविष्यन्ति न संशयः नास्ति चेद्वैष्णवं नाम यस्य वै द्विजसत्तम सपाषंडीति वि-
 ज्ञेयः सर्वकर्मसगर्हितः एवं तृतीयसंस्कारं कृत्वा वै वैष्णवोत्तमाः चतुर्थमंत्रसंस्कारं कुर्वति द्विजसत्तमाः इति सारसंग्रहेन
 तीयः संस्कारः अथ चतुर्थमंत्रसंस्कारो लिरव्यते तदुक्तं हारीते शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि मंत्रयोगमनुत्तमम् यथोक्तं
 विष्णुना पूर्वब्रह्मणः परमात्मना सर्वेषामेव मंत्राणां प्रथमं गुह्यमुत्तमम् मंत्ररत्नं नृपश्चैव सद्यो मुक्तिफलप्रदम् सर्वैश्वर्यप्र-
 दं पृथग्सर्वेषां सर्वकामदम् यस्योच्चाटनमात्रेण परितुष्टो भवेद्दरिः देशकालादिनियममरिमित्रादिशोधनम् स्वरवर्णादि-
 दोषश्च पौरश्चारणिकं न तु ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः स्त्रियः शूद्रास्तथेतराः तस्याधिकारिणः सर्वे सर्वशीलगुणा यदि अ-
 नन्यसाधनायेतु अनन्यशरणास्तथा अनन्यभोग्यायेराजन्त एवास्याधिकारिणः पंचसंस्कारसंपन्नाः श्रद्धावन्तो न सू-
 यकाः भक्त्या परमया विष्णोर्युक्तास्तस्याधिकारिणः पंचविंशाक्षरो मंत्रः पदैः षड्विंशः समन्वितः वाक्यद्वयपरं मंत्रं ज्ञेयं
 रत्नमनुत्तमम् तथा च पादौ ब्रह्मानारायणसंवादे दुर्दत्तो वा सुदत्तो वा मूर्खो वा पंडितोऽपि वा लक्ष्मिं च मां स्मरेशं च

ना. सा.

द्वयेन शरणंगतः मल्लोकमचिरं लब्ध्वा मत्सायुज्यं सगच्छति अतिपापप्रशक्तोऽपि श्रीवैकुण्ठपुरातनम् द्यानुष्ठानमात्रेण नरः-
शीघ्रं सगच्छति मूर्खो वा धर्मशीलो वा निन्दितो वा प्यनिन्दितः द्वयोच्चारणमात्रेण नरः शीघ्रं सगच्छति नानुकूल्यं न नक्षत्रं न ती-
र्थादिनिषेवणम् न पुरश्चरणं नित्यं जपन्नापेक्षते त्वयम् द्वयेन मंत्ररत्नेन मन्त्रियेण भजेत्सदा ऋष्यादिकं करन्यासमंगन्या-
सं च वर्जयेत् नारी वा पुरुषो वा पिगुरुवंदनपूर्वकम् स्त्रीणां च सर्ववर्णानां पुरुषाणां तथा विदुः द्वयेन प्राप्नुयाद्यत्र तद्विष्णोः पर-
मं पदम् सर्वमंत्रफलान्यस्य विज्ञानेन भवन्ति वै अचिरान्मत्प्रसादेन मल्लोकं सगच्छति सर्वपापक्षयकरं सर्वपुण्यविवर्द्ध-
नम् श्रीकरं लोकवशं च सद्यः संसारतारकम् मानसं वा चिकंपायं कायिकं च त्रिधा कृतम् द्वयस्मरणमात्रेण नाशं याति स्फ-
निश्चितम् संसाराण्यवमग्नानां सद्यः संसारतारणम् द्वयमेकं तु विप्रैर्द्रवास्त्यस्य सदृशं भुवि एवं ज्ञात्वा द्विजश्रेष्ठ द्वयं नित्यं
मत्तद्रितः श्रीमन्नारायणं ध्यात्वा तं भजेत्पुरुषोत्तमम् द्वयं हि सर्वफलभञ्जं आचारं नैव पेक्षते उपायशून्यतां वीक्ष्य ददाति पर-
मं पदम् न्यासद्वयं प्रपत्तिः स्यात्पर्यायेणानिवोधमे द्वयोपदेशपूर्वेण सर्वकर्मसमाचरेत् द्वयाधिकारिण भवेत्सर्वमंत्रेषु नाहं
ति तस्माद्द्वयमधीत्यैव मंत्रमष्टाक्षरं भ्यसेत् पाराशरे अध्यापयेन्मंत्ररत्नं ऋषिच्छंदोधिदैवतम् सन्यासं च समुद्रं च
सार्थमध्यापयेद्गुरुः उच्चारणान्मनोरस्य सर्वसिद्धिफललभेत् अनधीत्यद्वयं मंत्रं न विप्रो न च वैष्णवः अचक्रधारिणो विप्रं
योऽध्यापयति देशिकः शिष्येण सहितो याति नरकं रौरवं द्विजः कुलजो वा तपस्वी वा वेदवेदांगपारगः यज्ञदानपरो वा पि-

सं.

८

सर्वतीर्थोपसेवकः प्रतीवासत्यवादीवायतिर्वाज्ञानवानपि ह्याधिकारीनभवेत्तं प्रयत्नेन वर्जयेत् इति मंत्ररत्नमाहात्म्यं॥
 अथाष्टाक्षरमाहात्म्यं लिख्यते हारीते सर्वाथविदग्गर्भस्थावेदाश्चाष्टाक्षरे स्थिताः अष्टाक्षरस्तु प्रणवेत्यकारे प्रणवः-
 स्थितः ऐहिलौकिकमैश्वर्यं स्वर्गाद्यं पारलौकिकम् कैवल्यं भगवन्तं च मंत्रोयं साधयिष्यति किमत्र बहुनोक्तेन सर्वसिद्धिप्र-
 दो नृणाम् श्रीसदष्टाक्षरो मंत्रो नित्यं प्रियतमो हरेः आसीनो वा शयानो वा तिष्ठन्वा यत्र कुत्रचित् जपेदष्टाक्षरं मंत्रं तस्य वि-
 ष्णुः प्रसीदति कस्मात् सर्वतीर्थेषु सर्वयत्नेषु दीक्षितः अधीतः सर्ववेदानां योजयेत् स तत्तं मनुम् ब्रह्मघ्नो वा हतघ्नो वा महा-
 पापयुतोऽपि वा अष्टाक्षरस्य जप्तारं दृष्ट्वा पापैः प्रमुच्यते अष्टाक्षरस्य जप्तारो यथा भागवतोत्तमाः पुनर्नैति सकलं लोकं स देवा-
 स्तरमानुषम् अष्टाक्षरस्य जप्तारं प्रणमेद्यस्तु भक्तिः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोके महीयते अचिंत्यं मम माहात्म्यं मनोर-
 स्य जगत्पते न हि वक्तुं मया शक्यं ब्रह्माद्यैस्त्रिदशैरपि व्यापकानां च सर्वेषां ज्यायान् अष्टाक्षरो मनुः अष्टाक्षरं प्रजह्वातु सा-
 क्षान्नारायणः स्वयम् सन्यासं च समुद्रं च सर्पिर्छंदो धिदैवतम् सद्दीक्षाविधिसध्यानं सार्थं मंत्रमुदाहृतम् जपेद्भोग्यत-
 यामंत्रं सततं वैष्णवीयं न साधनतया जप्यं कर्तव्यं विष्णुतत्परैः अष्टोत्तरसहस्रं वा शतमष्टोत्तरं तु वा त्रिसंध्यास्तु जपे-
 न्मंत्रं तदर्थं मनुचितं यन् अष्टाक्षरस्य जप्तारं शंखचक्रादिधारिणाम् यो वमन्येद्द्विमूढात्मा सद्यश्चांडालतां व्रजेत् इति अ-
 ष्टाक्षरमाहात्म्यम् अथ चरमश्लोकोत्कर्षं लिख्यते तदुक्तं विष्णुयामले महामते भारतोदधिनिर्मथ्य गीतानिर्मथ्य

तस्यच सारमुद्धृत्य कृष्णो न अर्जनस्य मुखे हुतम् भारतामृतसारं च भगवन्मुखनिःसृतम् गीताचमोदिकं पीत्वा पुनर्जन्म न वि-
द्यते मलनिमोचनं पुंसां गंगास्नानं दिने दिने चरमश्लोकां भसि स्नाने संसारमलनाशनम् सर्वशास्त्रमयी गीता सर्वदेवमयो हरिः
सर्वतीर्थमयी गंगा सर्वधर्मोदयापरः कृष्णवृक्षसमुत्पन्ना गीता चर्महरीतकी रंजनाः किं न खाद्यं ते कलौ मलविमोचनी यत्स्व-
यंपदनाभस्य मुखपद्मा द्विनिःसृतम् इदं सारमयं प्रोक्तं गुह्यं वेदार्थविस्तरम् निर्मथ्य सर्वशास्त्राणि कृष्णो न कथितं भवम्
पठनाच्छ्रवणाद्वापि विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् यः पठेत्स ततं भक्त्या गीतासारसमुच्चयम् स नरो मोक्षमाप्नोति सिद्धो भवति ना-
न्यथा पादवा अर्धपादवा श्लोकाद्धं श्लोकमेव च यो नित्यं ध्यायते विप्रः समोक्षमधिगच्छति श्लोको यंपदनाभस्य मुखपद्मा-
द्विनिःसृतः यः पठेत्परमः प्रीत्या स गच्छेद्दिष्णुमव्ययम् भगवद्वाक्यम् यो मां गीता समूहेन स्तोतुमिच्छति पांडव ॥
सोहमेकै न श्लोकेन स्तुत एव न संशयः भगवद्गीतायामपि भगवद्वाक्यम् सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः इष्टो-
सी मे हृदमतिस्ततो वक्ष्यामि ते हितम् यद्दं परमं गुह्यं मद्भक्तेषु भिधास्यति भक्तिं सयि परां कृत्वा मामेवैष्यस्य संशयः श्र-
द्धान्न न सूयश्च शृणु यादपि यो नरः सोऽपि मुक्तः शतशाल्लोकान् प्राप्नुयात्सुखकर्मणाम् इत्यादिवाक्यं चरमश्लोकपरम् श्री-
मदृषाक्षरं मैत्रं मंत्रं रत्नं युगाव्ययम् गीतासु चरमश्लोकं यो जानाति सर्वेष्ववः पंचरात्रे न्यासे वा त्वर्चने वापि मंत्रमेकां-
ति नो श्रेयेत् अवैष्णवो यदि ह्येन मंत्रेण नरकं व्रजेत् अवैष्णवात्तदं मंत्रं यः पठेद्द्वैष्णवो द्विजः कल्यकोटि सहस्राणि पच्यते न-

सं.

९

रकामिना पाराशरे अचक्रधारिणां विप्रं यो ध्यापयति देशिकः शिष्येन नरकं याति कल्पकोटिशतं द्विजः तस्मात्तापादिसंस्का-
 रात्सर्वमंत्रमनुत्तमम् अध्यापयेद्गुरुः सम्यक् अन्यथानरकं व्रजेत् पद्मपुराणे अवैष्णवोपदिष्टं च पूर्वमंत्रं परित्यजेत् पुन-
 श्च विधिना सम्यक् वैष्णवाद्वाहयेन्मनुम् हारीते अचक्रधारिणां विप्रं मंत्रमध्यापयेत्तु यः रौरवं नरकं प्राप्य चांडालिन्यो
 निमाप्नुयात् तस्माद्दीक्षाविधानेन शिष्यं भक्तिसमन्वितम् मंत्रमध्यापयेद्द्विद्वान्वैष्णवं पापनाशनम् सारदाजसंहिता
 यां न जानुमंत्रदानादीर्न शूद्रो नांतरोद्भवः नाभिषक्तो न पतितः कामकामाद्यकाभिनम् सप्तपुरुषातिविज्ञेयसंततैकांत
 निर्मले कुले जातो गुणैर्युक्तो विप्रश्चैष्ठतमो गुरुः पाद्वे सहस्रशाखाध्यायी च सर्वयज्ञेषु दीक्षितः कुले महति-
 जातोऽपि न गुरुः स्यादवैष्णवः यस्तु मंत्रद्वयं सम्यक् अध्यापयति वैष्णवः स आचार्यस्तु विज्ञेयो भवर्बधविनाशकः हा-
 रीते आचार्यसंश्रयेत्पूर्वमनवद्यं वैष्णवं द्विजः शतद्वयसत्त्वगुणोपेतं न वैज्याकर्मकारकम् सत्संप्रदायसंयुक्तं मंत्ररत्ना-
 र्थकोविदम् ज्ञानवैराग्यसंपन्नं वेदवेदांगपारगम् शासितारं सदाचारैः सर्वधर्मविदां वरम् महाभागवतं विप्रं सदा-
 चारनिषेविणम् आलोक्य सर्वशास्त्राणि पुराणानि च वैष्णवः तदर्थमाचरेद्यस्तु स आचार्य इतीरितः तथा च श्रुतिः
 आचार्यवान्पुरुषो वेद नैषातर्कपासतिरापनेया प्रोक्तान्येनैव स्तुताना य प्रेष्टेत्यादि श्रीभागवते तस्माद्गुरुं प्रप-
 येत्तजिज्ञासुः श्रेय आत्मानः शाब्दे परे च निष्णातं ब्रह्मण्युपशमाश्रयम् कठवल्कपनिषदि गुणवत्स्वंधकारश्च रुश-

ब्दस्तन्निरोधकः अंधकारनिरोधत्वाद्गुरुरित्यभिधीयते अथशिव्यलक्षणम् तदुक्तंहारीते आस्तिक्यमनसंसद्भि-
रुपेतंधर्मवत्सलं श्रद्धधानंसदाचारंगुरुशुश्रूषतत्परम् एकादशे सायंप्रातरुपानीयतिक्षांतस्मेनिवेदयेत् यच्चान्यद-
प्यनुज्ञातमुपभुंजातसंयतः शुश्रूषमाणआचार्यंसदोपासीतनीचवत् यानशय्यासनस्थानैर्नातिदूरेकृतांजलिः एवं ब्र-
ह्मगुरुकुले वसेद्भोगविवर्जितः विद्यासमाप्यतेयावद्विभ्रह्मरुतमरवंडितम् आचार्यमांविजानीयान्नावमन्येत कर्हिचित् न
मर्त्यबुद्ध्या सेवेत सर्वदेवमयोगुरुः आदित्यपुराणे पादोरुष्टेहरस्नाताहरेरुष्टेहरिस्तथा हरौरुष्टेगुरुस्नातागुरौ
रुष्टेनकश्चन सप्तमस्कंधे यस्यसाक्षाद्गवतिज्ञानदीपप्रदेगुरौ भक्तिर्नस्यात्कृतंतस्यमन्येकुंजरशौचवत् अ-
ग्निसंभवसंहितायाम् येगुर्वाज्ञानकुर्वन्तिपापिष्ठाः पुरुषाधमाः नतेषांनरककृशनिस्तारोमुनिसत्तम अथदीक्षाका-
लनिर्णयः मंत्रसारे द्वितीयापंचमीवापिषष्ठीवापिविशोषतः द्वादश्यामपिकर्तव्यत्रयोदश्यामथापिवा वसंतं दीक्षये-
द्विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च शारदेसमये वैश्यं हेमंतेशूद्रमेव च स्त्रियश्चवार्षिकेकाले दीक्षयेद्यत्नतस्तथा दीक्षितायविशो-
षेणाप्रसीदेन्नान्यथाहरिः ब्राह्मणः क्षत्रियोवापि वैश्यः शूद्रोऽथवापुनः एवंस्त्रियोवायत्नेनगुरुमेवसमाश्रयेत् आ-
र्तमुमुक्षूणांनियमोन तदुक्तंतत्त्वसारे दुर्लभंसद्गुरुणातु सत्संगाद्यदुपस्थितम् तदनुज्ञायदालब्ध्यासदीक्षावासरो
महान् ग्रामेवायदिवारण्येक्षेत्रेवादिवसेनिशि आगच्छतिगुरुर्देवात्तदादीक्षांप्रकारयेत् अवश्यंवैष्णवीं दीक्षांप्रविशे

सर्वप्रयत्नतः दीक्षितायविशेषेणसंसिद्धिर्नात्रसंशयः अथशरणागतलक्षणम् तदुक्तंपाराशरे मातात्वंसर्वलोका-
 नांसर्वलोकेश्वरप्रिये आश्रयणारवेनमिममपराधशतैर्दृतम् नारायणादयासिंधौवात्सल्यगुणासागर आत्मेनपापि-
 नंदैवकृपयासमुपागतम् एवंप्रपद्यदेवेशमाचार्यकृपयास्वयम् स्वाचार्यहृदयेध्यात्वामंत्रमध्यापयेदुरुः हारीते
 एनंरक्षदयासिंधोबहुजन्मापराधिनम् इत्याचार्येणसंदिष्टंप्रपद्येतजनार्दनम् इतिप्रपन्नमाचार्योनिवेश्यपुरतोहरेः
 अध्यापयेत्ततस्तस्मैमंत्ररत्नंशुभाह्वयम् गद्यत्रयेपि पितरंमातरंदारानूपुत्रान्वंधून्सखीन्गुरुन् रत्नानिधन
 धान्यानिक्षेत्राणिचगृहाणिच सर्वधर्मांश्चसंत्यज्यसर्वकर्मांश्चसाक्षरान् लोकविक्रांतचेरपौशरणंतेव्रजंविभोः ये
 नकेनप्रकारेणद्वयवक्तात्वमदीययैवकृपया तथाचनारायणसंहितायां यथाहिपाणिग्रहणंरक्षाबंधनपूर्वकं
 म् एकस्मिन्नेवयुगपन्मुहूर्तेक्रियतेरमे शरणागतिरप्येवंहेतितापादिपूर्वकम् एकस्मिन्नेवकालेवैकार्याशिव्यस्यदै-
 शिकैः मंत्ररत्नानुसंधानपूर्वकतस्यसादरम् भगवत्पादयोरात्मनिक्षेपोत्यागउच्यते मंत्रार्थतत्त्वविदुषंयागतंत्रेनि-
 योजयेत् आचार्याधीनवृत्तिस्तयावज्जीवभवेत्तदा यावच्छरीरपातंतुद्वयमावर्तयेन्मनुस् इतिश्रीसारसंग्रहमंत्र
 संस्कारोनामचतुर्थसंस्कारः । ४ अथपंचमोयागसंस्कारउच्यते तदुक्तंपाराशरे अथयागविधिंवक्ष्येसंस्का-
 रंतुमनुत्तमम् अभिवादनमस्तुत्यप्रणिपत्यततोगुरुम् तस्यप्रसादलब्धंहिगृहीत्वाविग्रहंहरेः श्रीभूमिनीलासहितं

सायुधं सपरिच्छदम् अर्चयेत्प्रयतो नित्यं यथा कालमतं द्रितः अप्सव्यो मितथा र्चायां वन्हौ तदितथा गुरौ अथ परतत्वं
निर्णयेतथा च श्रुतिः एक एव नारायण आसीत् न ब्रह्मानेशानने मेधावा एथि वी नारायणाद्ब्रह्मा जायते नारायणाद्बुद्धो जाय
ते नारायणात्प्रजापतिः प्रजायते तथा च स्मृतिः सर्वतस्त्वं जगत्साक्षी चराचरगुरुः पिता सर्वलोकेश्वरः साक्षात्सृष्टि-
स्थित्यंतकारकः ईश्वरो भगवान्विष्णुः परमात्मा जगत्पतिः अनंतः पुरुषः साक्षात्परं ब्रह्म शिवः प्रभुः नारायणः सर्वग-
तः परं ज्योतिः परात्परः तस्मात्तु भगवान्विष्णुः परमात्मा स ईश्वरः पद्मपुराणोपि यो सो सर्वगतः श्रीमान् वासुदेवः परा-
त्परः अनादिनिधनो विष्णुः सराव परमेश्वरः शब्दसत्त्वमयो यो सो कल्याणगुणवान्प्रभुः पुंडरीकेक्षणः श्रीमान् श्रीपति-
पुरुषोत्तमः विप्राणां वेदविदुषामेक एवार्चितः प्रभुः विप्राणां तेतरे पूज्यारजस्तमविमोहिताः भारते अश्वमेधपर्वे भगव-
द्वचनम् रुद्रं समाश्रिता देवार्द्रो ब्रह्माणामाश्रितः ब्रह्मा समाश्रितो मत्स्यं ताहं कश्चिदुपाश्रये समाश्रयस्तु नो कश्चित्स-
र्वेषामाश्रयो त्यहम् इदं रहस्यं कौंतेय प्रोक्तवानहमव्ययम् नारायणात्परा देवो न भूतो न भविष्यति एतद्ब्रह्मस्य वेदानां पु-
राणानां च सत्तमं सर्वदेवाः सपितरो ब्रह्माद्याश्चाऽऽमध्यगाः विष्णोः सकाशादुत्पन्ना इतीयं वैदिकी श्रुतिः नृसिंहपुरा-
णे ब्रह्मादयः सुराः सर्वे विष्णुमाराध्यते पुरा त्वं स्वं पदमनुप्राप्ताः केशवस्य प्रसादतः ये तु सामान्यभावेन मन्यन्ते पुरुषो-
त्तमम् ते वै पारवन्दिनो ज्ञेया नरकाह निराधमाः सहस्रनाम्यपि दैवतं देवतानां च भूतानां यो व्ययः पिता यतः स-

सं.

वाणिभूतानि भवंत्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव यगस्ये तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते भगवद्भी
 तायाम् पितासिलोकस्य चराचरस्य त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गरीयान् न त्वत्समस्त्वभ्यधिकः कुतो न्योलोकत्रये व्यप्रतिम-
 स्वभावः श्रीभागवते श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्धियोपतिर्लोकपतिर्धरापतिः पतिर्गतिश्चांधकचृष्णि सा
 त्वतां प्रसीदतां मे भगवान्सतांगतिः प्रजापतिस्मृतौ नारायणं परित्यज्य त्वादिस्थं प्रभुमीश्वरम् योन्यमर्चय-
 त्ते देवं परबुध्या स पापभाक् वसिष्ठस्मृतौ नारायणं परं ब्रह्म ब्राह्मणानाहि देवतम् सोमसूर्यादयो देवाः क्ष-
 त्रियाणां विशामपि शूद्रादीनां तु रुद्राद्याः अर्चनीयाः प्रकीर्तिताः भारते ब्रह्माणं शितिकंदं च याश्चान्या देवताः
 स्मृताः प्रतिबुद्धानसेवंते यस्मात्परिमितं फलम् पाद्वेभृगुवचनम् शब्दसत्वमयो विष्णुः कल्याणगुणसागरः ना-
 रायणः परब्रह्मविष्णोर्देवते हरिः स एव पूज्यो विष्णोर्देवते हरिः पुरुषर्षभ मोहाद्यः पूजयेदन्यं स पारवंदी भविष्यति अ-
 शूद्रा ब्रह्मरुद्राद्यारजस्तमविमिश्रिताः नान्यः कश्चिन्नराणां वै पूजनीयः कदाचन नान्यं देवं निरीक्षेत नान्यं देवं च पू-
 जयेत् न चान्यं प्रणामेद्विप्रो नान्यदायतनं विशेत् वाराहे यत्सत्त्वं सह रिदेवो हरिस्तत्परमं पदम् सत्त्वं रजस्तमश्चे-
 तितृतीयं चैतदुच्यते लिंगपुराणे हिरण्यगर्भो रजसा तमसा शंकरः स्वयम् सत्त्वेन सर्वगो विष्णुः सर्वात्मा सदस-
 न्यः सात्त्विकैः सेव्यते विष्णुस्तमसे रेव शंकरः राजसेः सेव्यते ब्रह्मा संकीर्णोऽश्वसे रस्व ती बोद्धो रुद्रस्तथा वायुर्दुर्गागण

पभैरवाः यमस्कंदौ नैर्ऋतश्च तामसा देवताः स्मृताः भागवतेऽपि सत्त्वरजस्तम इति प्रकृतेर्गुणास्तेर्धुक्तः परः पुरुष एकः
इहास्यधत्ते स्थित्यादये हरि विरिचि हरेति संज्ञाः श्रेयांसितत्रयलु सत्त्वतनोर्धृणास्यः सुसुक्ष्मो धोररुपा न्दित्वा भूतपती
नथ नारायण कलाः शांता भजंति त्वेन सूयवः वसिष्ठ स्मृतो श्रीमहाविष्णुमन्येन हीनदेवेन दुर्मतिः साधारणं स
कृद्भूते सोऽत्यजो नात्यजोऽत्यजः वासुदेवंप्रित्यज्य योन्यदेवमुपासते सहेमराशिमुत्सृज्य पांशुराशिं जिघृक्षति तथा च
पार्थ यक्षराक्षसभूतानां कृष्णां डागणभैरवाः नार्चनीया सदा देवि विष्णुलोकमभिपूजयिष्ये रजस्तमविभूतानां मर्चनं प्र-
तिसिद्ध्यति रौरवं नरके याति यक्षभूतगणार्चनात् तस्मात्सर्वयज्ञस्य भोक्तारं पुरुषोत्तमं ज्ञात्वा सर्वत्र कुर्वीत नित्यं नैमि-
त्तिकी क्रियाः इत्यादि इतरनिरसनपूर्वकं भगवत्परत्वं मुक्तम् अथाचां प्रकारं लिख्यते पादौ जंबुद्वीपे महापुण्ये व-
र्षे वैभारते शक्रो अर्चायां सन्निधिर्विष्णोर्नैतरेषु कदाचन भारतेऽस्मिन् महावर्षे नित्यं सन्निहितो हरिः सर्वावस्थासकः सौल-
भ्यमर्चायां विंदते जनैः तस्माद्द्वैभारते वर्षे मुनिभिस्त्रिदशैरपि सेव्यते ऋषिभिर्देवितपो यज्ञक्रियादिभिः ऐंद्रक्षमे तथा कुर्म-
सिंहाद्रौ बदरीवने कृतशौचे प्रयोगे च पौंड्रके चैव दंडके वैठाकुंद्रौ पदे चैव श्वेताद्रौ करवीरके कांच्यामनंतशयने श्रीरंगे गौ-
रवाचले नारायणाचले सोम्ये वाराहे वामनाश्रमे एवमाद्याः स्वयंव्यक्ताः सर्वकामफलप्रदाः अथवा स्थापनं विष्णोः स्वगृ-
हेतद्विशिष्यते शिलया दारुलोहाद्यैः कृत्वा प्रतिष्ठातृ हरिः विष्णुयामले मृदाचरस्य रत्नेन ताम्रेण रजतेन वा कृत्वा दा-

रुमयंबिंबमर्चनंकांचनेनवा पुण्यं दशगुणं विद्यादेतेषां मुन्नरोत्तरम् यस्मिन्संनिहितो विष्णुः स्वयमेव नृणां विभुः हारीते
 शास्त्रीतत्कर्मदक्षश्च प्रतिष्ठां कर्तुमर्हति दीक्षितः सकलं कुर्याद्देवकर्म तद्यतं द्वितः पाराशरे देवतांतरभोक्ता वा समं बु
 द्धिरथोपि वा नास्तिको वेदहीनो वा न प्रतिष्ठां समाचरेत् हारीते अवैष्णवेन विप्रेण स्थापिते मधुसूदने तद्राष्ट्रं भूपति
 र्वापि विनाशमुपजायते वसिष्ठस्मृतौ चक्रादिचिह्नहीनेन स्थापिते यदि विग्रहे न सान्निध्यं हरिर्याति क्रिया कोटि
 शतैरपि पंचरात्रे शंखचक्रांकहीनस्य ऊर्ध्वपुंश्च विवर्जितम् कृतं पूजा प्रतिष्ठादितत्सर्वं निष्फलं भवेत् असंनमर्चनं
 कुर्यादकाले पूजयेद्भूमिं ग्रामनाशं च दुर्भिक्षं राजराष्ट्रं विनश्यति अवैष्णवस्थापितानां प्रतिमानां च वंदनम् यः करो-
 तिसमूदात्मो रौरवं न रकं व्रजेत् तस्मादवैष्णवान् विप्रान्न कर्मणि नियोजयेत् महाभागवतं तत्र अर्चयां वरयेत्कधीः
 अर्थपंचकतत्वज्ञापचसंस्कारसंस्कृताः आकारत्रयसंपन्नास्ते वैभागवतोत्तमाः वसिष्ठस्मृतौ जितेन्द्रियः शतभा-
 चारः सत्वस्थः शतभलक्षणः श्रुतिस्मृतिपुराणार्थविद्वान्दं भविष्यजितः अर्थपंचकतत्वज्ञोऽद्यग्निहोत्रयुतश्चिरम् द्वयनि
 षो द्वयार्थज्ञः प्रतिष्ठां कर्तुमर्हति स्निग्धं रम्यं गृहीत्वा स्मकारयेच्छुभविग्रहम् सर्वावयवसंपूर्णं लक्षणैश्च विराजितम् श्री
 भूमिसहितं देवं कारयेच्छुभविग्रहम् एकादश्यां शतकूपक्षे द्वादश्यां श्रवणोपि वा रोहिण्यामिदुवारे वा तथैवादिभिर्भक्तभै
 कार्तिके मार्गशीर्षे वा नभस्ये चोत्तरायणे शतभेन्दिशतभलग्ने वा शतभग्रहनिरीक्षिते प्रतिष्ठां कारयेद्द्विद्वान् यथोक्तविधिना द्वि-

जः श्रौतस्मार्तगमोक्तानां मर्चनविधिना द्विजः क्रियालोपनकर्तव्यविष्णोराराधनं परम् धूपैर्दीपैश्च नैवेद्यैः स्तांबूलाद्यैश्च भक्तितः
एवमभ्यर्चयेद्दिष्णुं यावज्जीवमतंद्रितः शालग्रामशिलायां तु गृहीभिः सिद्धिरिष्यते तस्मिन्संपूजयेद्देवं स्थानेषु च गृहेषु च
हारिते शालग्रामशिलायां तु पूजनं परमात्मनः कोटिकोटिगुणाधिक्यं भवेदत्र न संशयः न जपो नाधवासश्च न च संस्था
पनक्रिया शालग्रामार्चने विष्णुस्तस्मिन् न निहितः सदा सूतीनां च हरेः स्वस्थयस्यां प्रीतिरनुत्तमा तस्यामेव तु तां ध्यात्वा पू
जयेत्तद्विधानतः तन्मूर्त्यंतरविंबेतु न यद्व्यंतदेवतत् शालग्रामशिलायां तु यद्व्यंतवद्वन्मूर्तयः अथ तल्लक्षणं तदुक्तं
स्कांदे स्निग्धा कृष्णा पांडुराचपीतानीलास्तथैव च रक्ता सूक्ष्मा च वक्रा च महास्थूला च लोच्छिता कपिला कर्बुरा भस्मा बहुच
कैकचक्रिका बृहन्मुरवा बृहच्चक्रा लग्नचक्राथवा पुनः बहुचक्राथवा काचिद्भग्नचक्रा त्वधो मुरवा अथ तन्महात्म्यवर्णनम्
तत्रैव स्निग्धा स्निग्धकरा मंत्रे कृष्णा कीर्तिददाति च पांडुरा पापदहना पीता पुत्रफलप्रदा नीला संदृश्यते लक्ष्मीरक्तारो
गप्रदायका सूक्ष्मा चोद्देगदानित्यं वक्रा दारिद्र्यादयिका स्थूलानिर्हति चेवायुर्निष्फला तु लोच्छिता कपिला कर्बुरा भग्ना
बहुचक्रैकचक्रिका बृहन्मुरवा बृहच्चक्रा लग्नचक्राथवा पुनः बहुचक्राथवा काचिद्भग्नचक्रा त्वधो मुरवा पूजयेद्यः प्रसादेन
दुःखमेव लभेत्तु सः कपिला च भ्रमावर्तारैरवावर्तार्थं चारिवला दुःखदा सा तु विज्ञेया सरवदानकदाचन एतत्सकामपूजा
याम् निष्कामिनस्तु तदुक्तं ब्रह्मपुराणे खंडितं स्फुटितं भग्नं पार्श्वभिन्नं विभेदितम् शालग्रामशिला भूतं शैलदोषा

भवेन्नहि धात्रीफलप्रमाणं स्यात्करणोभयसंपुटा पूजनीयाप्रयत्नेन शिला चैतादृशी शक्रभा शालग्रामशिलायां यो मूल्यमुच्चारयेन्न
 रः विक्रेता चानुमंता च यः परीक्षानुमोदकः सर्वे ते नरकं यांति यावदाभूतसंप्लवः कपिलो नारसिंहस्तु घृथुचक्रः सुशोभनः
 ब्रह्मचर्येण पूज्यो सा वन्यथा विघ्नो भवेत् अतिपापसमाचाराः कर्मण्येनधिकारिणः शालग्रामार्चकां वेतेनैव यांति यमाल-
 यम् कामक्रोधप्रलोभैश्च व्याप्तो सौ वै नराधमः सोपियाति हरेर्लोकं शालग्रामशिलार्चनात् अशुचिर्वा दुराचारि सत्यशौच-
 विवर्जितः शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्रिर्भवेत् ब्राह्मणश्च क्षत्रियविशंसच्छूद्राणामथापि वा शालग्रामेधिकारो-
 स्ति न चान्येषां कदाचन अतिपापसमाचार इत्याख्य कदाचन पर्यंतं प्रशंसाति शयै मुक्तम् सांप्रदायप्रकारस्त्वन्यः वि-
 ना तीर्थैर्विना दानैर्विना यज्ञैर्विना मरैः शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्रिर्भवेत् हारीते ब्राह्मणैः सर्वैः पूज्यो हं शक्रं
 रण्यशक्रैरपि स्त्रीशूद्रयोः करस्पर्शं विज्जादपि सुदुष्करम् पंचसंस्कारसंपन्नो मंत्रैरत्वार्यको विदुः शालग्रामशिलायां तु पू-
 जयेत्पुरुषोत्तमम् वाराहं नारसिंहं च हयग्रीवं च वामनम् ब्राह्मणः पूजयेद्द्विष्टं यज्ञसूतिं च केशवम् क्षत्रियः पूजयेद्दामं-
 केशवं मधुसूदनम् नारायणं वासुदेवं वैश्यः संपूजयेत्तथा बालगोपालवेशं च स्त्रीशूद्रैः पूजयेत्सदा ॥ द्विजानामेव ना-
 न्येषां शालग्रामशिलार्चनम् स्थंडिले हृदये वापी पूजयेच्छूद्रयोर्निजः बालकृष्णवयुदेवं पूजयेद्द्विजः सदा अर्चनं वंद-
 नं दास्यं प्रणामं दर्शनं चृणाम् शालग्रामशिलायां तु सर्वे कोटिगुणं भवेत् सस्नातः सर्वतीर्थेषु सर्वयज्ञेषु दीक्षितः

पौरुषेण तु सूक्तेन पूजयेत्पुरुषोत्तमम् पाराशरे पंचरात्रविधानेन तथा वैखानसेन वा स्मृत्युक्तेनाथवा कुर्यात्क्रिया.
लोपं न कारयेत् एवं संपूजयेद्देवयावज्जीवं द्विजोत्तमाः श्रौतस्मार्ता गमोक्तानां कुर्यादन्यतमक्रियाम् सूतके सूतके वापि
विष्णुं नित्यं तथार्चयेत् शालग्रामशिलां स्पृष्ट्वा सद्य एव शक्तिर्भवेत् मद्रक्तिबलमाश्रित्य मद्रक्तो दीक्षितो यदि न त्यजेन्म
सकर्मणि सूतके सूतके पि वा सूतके सूतके चैव नित्यं विष्णुं तथार्चयेत् सातु घानस्य विप्रस्य सद्यः शक्तिः प्रजायते जपो
देवार्चनविधिः कार्यो दीक्षा चित्तैर्नरैः नास्ति पापयतस्तैर्वा सूतके वा जितात्मनाम् इति श्री सारसंग्रहयागसंस्कारोना
मपंचमः संस्कारः अथ भगवदाराधनक्रमोक्तिरव्यते तदुक्तं हारीते अर्चनं मंत्रपठनं ध्यानं होमं च वंदनम्
स्तुतियोगं समाधिं च तथामंत्रार्थचिंतनम् एतेनैव विधाप्रोक्तान वैज्या वैष्णवा योत्तमाः योनित्यमर्चयेद्देवयावज्जीवमतं द्वि
तः गंडकी गोमती चक्रतुलसीताम्रभाजनम् घंटानादं शंखतोयं अष्टमंचानुलेपनम् सर्वेषामप्यलाभेतु शंखमेकं विशि
ष्यते शंखोदकं सदा पूतमतिप्रियतरं हरेः इति केषां चिन्मते प्रपन्नानां मते तत्र तदुक्तं मनतसंहितायाम् पंचसंस्कारपु
क्तानां वैष्णवानां विशेषतः गृहार्चनविधाने तु शंखं घंटारवं त्यजेत् घंटानादं तथा वाद्यं नृत्यगीतादिकान्यपि नैवेद्यकाले
यः कुर्याद्गौरवं नरकं व्रजेत् हयग्रीवसंहितायाम् प्रपन्नैर्नियतैर्विप्रैः प्रत्यहं सत्परायणैः गृहार्चनविधौ शंखं घंटाना
दं च वर्जयेत् हारीते पाद्यार्घ्यांच मनस्मान् पात्राणि स्थाप्य पूजयेत् पूरयित्वा शतभजलपात्रेषु कुसुमैर्युतम् द्रव्यापिनि

क्षिपेत्तेषु मंगलानि यथाक्रमम् द्रव्याणामप्यलाभेतुलसीपत्रं निक्षिपेत् उद्धरण्यात्ततो दद्यात्पाद्यार्घ्याचमनं हरेः स्नान-
 पात्रोदमादाय स्नापयेत्कमलापतिम् कस्तूरीतिलकं गंधपुष्पाणि स्फुरभीणि च वस्त्रं चैवोपवीतं च दद्यादाभरणानि च पुन-
 रर्घ्यादिकं दत्त्वा धूपदीपौ नियोजयेत् गुग्गुलं माहिषारव्यं च शालनिर्घासमेव च अगुरुं देवदारुं च उशीरं श्रीफलं तथा ही-
 बेरं चंदनं मुस्तादशां गंधपुष्पमुच्यते गवाज्येन समं योज्यं दद्याद्भूपं सवासितं संयोज्य बन्धिना दीपं भक्त्या विष्णोर्निवेद-
 येत् नैवेद्यं शक्चिह्नान् पायसापूपसंयुतम् शठ्ठं हविष्यं हृद्यं च सरुच्यं वै निवेदयेत् नीराजनं ततो दत्त्वा तांबूलं च निवे-
 दयेत् सर्वैश्च वैष्णवैर्मंत्रैः कुर्यात्पुष्पांजलिं ततः प्रणमेच्च ततो भक्त्या साष्टांगं दक्षिणां दिशि उरसा शिरसा हृदयामनसा व-
 चसा तथा पन्थांकराभ्यां जातुभ्यां प्रणामोऽष्टांग उच्यते अग्रेष्टे वामभागे सन्मुखे गर्भमंदिरे जपहोमनमस्कारान्न कुर्या-
 त्केशवालये वाराहे वस्त्रप्राप्तदेहस्तूयानरः प्रणमेत्तु माम् सस्त्रीत्वं जायते मूर्खः स सजन्म निभामिनी एकह-
 स्तप्रणामं च एकाचैव प्रदक्षिणा अकाले दर्शनं विष्णोः हंति पुण्यपुराकृतम् प्रसार्य बाहू पादौ च बद्ध्वांजलिना सह स्तुव-
 न्कृतिभिरित्येवं प्रणामो दीर्घ उच्यते आलवदारुभाष्ये प्रणम्य कृष्णं सहसा पांसुं श्लिष्टे महीतले निष्कल्मषो भवेत्
 सद्यो ललाटे पांशुमंडनात् दुर्गसंसारकांतारमपारमभिधावतः एकः कृष्णनमस्कारो मुक्तितीरस्य देशिकः एकोपि कृष्ण-
 स्य कृतः प्रणामो दशाश्वमेधावभृथेन तुल्यः दशाश्वमेधी पुनरेति जन्म कृष्णप्रणामी न पुनर्भवाय नमस्कारकृतो यज्ञः सर्व-

यज्ञोत्तमोत्तमः नमस्कृत्वामहायज्ञअश्वमेधफलंलभेत् प्रणम्यदंडवद्भूमौनमस्कारेणयोर्चयेत् सयांगतिमवाप्नोति न-
 तांक्रतुशतैरपि नमइत्येवयोव्यात्तुमन्दक्तः श्रद्धयान्वितः तस्याक्षयंभवेत्लोकंश्वपचस्यापिनारद हरिममरगणार्चि-
 ताधिपदं प्रणमति यः परमार्थतोहिभक्त्याः तमपगतसमस्तपापपुंजं प्रजपरितृप्त्ययथाग्निमाज्यसिक्तं एकोबहु-
 निदुरितानिस्तदुस्तराणिभक्त्याप्रयुक्त इहचक्रधरेप्रणामः त्वदंघ्रिमुद्दिश्यकदापिकेनचिद्यथातथावापिसकृत्कृतौज-
 लिः तदेवमुष्णात्यश्रुभान्यशेषतः श्रुभानिपुष्पातिनजातुहीयते इत्यादिवचनैरेकैवप्रणाम शस्तः नमस्तेनम-
 स्तेनयीनाथविष्णो नमस्तेनमस्तेनमोरंगशायिन् नमस्तेनमस्तेप्रपन्नार्तिहारिन् नमस्तेनमस्तेश्रिताभिष्टदायिन् इ-
 तिवदपुनः पुनरावृत्तिदृश्यतेतत्रभगवद्भक्तिप्रकर्षेपुनरुक्तिः इत्यादिषुचैवंवीप्सादिकंचदृश्यते आह्वयश्चप्रशंसा
 यांप्रतिज्ञायांप्रलापने तर्जनेभयविस्मयेपोनः पुन्यमलकृतिः हारीते यःशास्त्रेषुनिषिद्धतुतत्प्रयत्नेनवर्जयेत्
 भावुदुष्टं कालदुष्टं क्रियादुष्टं तथैवच संसर्गदुष्टमपिचवर्जयेद्यज्ञकर्मणि रूपतोगंधतोवापियश्वाःभक्षसमंभवेत् भो-
 वदुष्टं चतस्रोक्तं सुनिभिधर्मपारगैः आरनालंचमद्यंचकरनिर्मथितंदधि हस्तदत्तंचलवणंक्षीरंघृतपयांसिच श-
 ब्देनपीतंभुक्तंचगव्यंताम्रेणसंयुतम् क्षीरेणलवणोन्मिश्रंक्रियादुष्टमिहोच्यते एकादश्यांचयच्चान्नंयच्चान्नंराहु-
 दर्शने सूतकंमृतकंचान्नशकंपर्युषितंतथा अनिर्दशाहगोक्षीरंषष्ठ्यांतैलंतथैवच नदीषुचाल्परवातेषुसिंहकर्क-

दयोर्जलम् निःशेषजलवाद्यादौ यत्प्रविष्टं न बोदकम् नातीतपंचरात्रंतु कालदुष्टमिहोच्यते शैवपाषंडपतितैर्विकर्मस्थैर्निरी-
 श्वरैः अवैष्णवैर्द्विजैः शूद्रैर्हरिवासरभोत्सुभिः श्वकाकशूकरोष्ट्राद्यैरुदक्यासूतिकादिभिः पुंश्चलीभिश्च नारीभिर्द्व्यलीप-
 तिभिस्तथा दृष्टं स्पृष्टं च दत्तं च भुक्तं शेषं तथैव च अभक्ष्येण च संयुक्तं सांसर्गं दुष्टमुच्यते विंबं शिग्रुं च कालिंगं तिलपिष्टं च मू-
 लकं कोशातकी मलांबुं च पीलुं श्लेष्मातकं फलम् नालिकानारिकेलादिजातिदुष्टमिहोच्यते। एवमसर्वं यत्प्रभक्ष्यं तत्सं-
 र्गाच्च संत्यजेत् कौद्रवं चोलां कौलस्थं यावनालं तथा शितम् निष्पावांश्च मसूरांश्च तुच्छधान्यादिसंभवम् भुक्तं पर्युषितं रु-
 क्षं यज्ञकर्मणि वर्जयेत् वर्जयेद्दारनालं च मद्यमांससमानि च निर्यासान्वर्जयेत् सर्वान् विनाहिं गुं च गुग्गुलुम् कलविंकां च
 निरुं डीं मुं डीं वार्ताकमेव च पीयूषलवणं पुष्पं भूस्तृणं भौतिकं तथा अनिर्देशाद्गोक्षीरं मवत्सायास्तथा स्मृतम् औष्ट्रमेक-
 शफं चैव प्रसूतं विडभुजासपि ताम्रेण संयुतं गव्यं क्षीरं च लवणान्वितम् घृतं लवणसंयुक्तं मयत्नेन विवर्जयेत् पालिकंदो-
 णशाकं च श्वेतवृताकमेव च वंशांकुरं कां विदारदूरतः परिवर्जयेत् कुंभीकं चुकपिण्याकं घृतं कोशातकीं तथा मूलिकं च बिंबफलं मद्यमांससमानि च
 च स्मृतिचंद्रिकायाम् बिंबं च श्वेतवृताकमेलांबुं वर्तुलं तथा छत्राकं च बिंबफलं लशुनं चैव मुद्गिदं तिलपिष्टं मलांबुं च कलिंगं शिग्रुं गुं जनं
 छत्राकं च बिंबफलं घृतं कोशातकीं त्यजेत् माज्जबल्लेय पात्रमध्ये यथापात्रं हस्तमध्ये यथा घृतम् आपोशानं विना भुक्तं त्रयंगो मांसमोजनं
 नालिकेरजलं पीत्वा कास्यमध्ये मधुस्तथा ताम्रपात्रे पयः पीत्वा स्फुरापानसमं भवेत् अश्वारूढे गजारूढे रवद्वारूढे कपाणि-

ना संध्याशेषं जलं पीत्वा पंचतोयं करारसमम् शौचांते पादशौचांते तर्पणांते च यज्जलम् हस्ते हस्तमधो हस्तात् पंचतोयं करार
 समम् अमृतं ब्राह्मणस्यान्नं क्षत्रियान्नं पयः स्मृतम् वैश्यजनं तु चान्नं स्यात् शूद्रान्नं रुधिरं स्मृतम् शूद्रोदकं शूद्रपक्वं शूद्रेण
 सह भोजनम् इह जन्मनि शूद्रत्वं चांडालः कोटिजन्मसु अनुच्छिद्ये तु लवणमुच्छिद्ये घृतमेव च वामहस्ते भुवि स्मृतं य-
 तु ल्यंगो मांसभक्षणम् सूत्रं कृत्वा विना शौचं कच्छां बद्ध्वा द्विजाधमः कच्छान्वितो सूत्रयित्वा समूढो नरकं व्रजेत् तैलाभ्य-
 गे चितादाहे मेधने क्षोरकर्मणि स्नानं यावत् न कुर्वन्ति तावच्छांडाल उच्यते पाराशरस्मृतौ लवणं मधु तैलं च दधि
 तक्रं गुडपयः नदूष्येच्छुद्रजातीनां कुर्यात्सर्वेषु विक्रयम् हरिद्रागौरसंचूर्णं घृतमौषधमेव च न तेषां पावको दोषोऽक्रमु-
 कस्य गुडस्य च इक्षूनपः फलमूलं तांबूलं पयः औषधम् भक्षयित्वा पिकर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः अभक्षभक्ष-
 मित्याहुस्तिलसर्पपसंयुतम् विना मद्यं च मांसं च गृज्जनं लश्तनद्वयम् प्रजापतिस्मृतौ उदक्याया समीपस्थमन्नमा-
 घात्प्रसादतः उपवासत्रयं कुर्यात्नात्यं कृच्छ्रं समाचरेत् उदक्यास्य घृतस्य घृतमन्नं भक्त्या तु कामतः प्राजापत्येन श्रद्धिः स्या-
 दज्ञानेन त्रिरात्रतः पाराशरे पूर्वखंडे यो वेष्टितशिरा भुंक्ते यो भुंक्ते दाक्षिणा मुखः वामपादे करं न्यस्य तस्य राक्षसभो-
 जनम् अथ भगवदाराधने पत्रनिर्णयः तदुक्तं हारीते पलाशपद्मपत्रं तु ग्रहीयत्वेन वर्जयेत् यतीनां च वन-
 स्थानां पितृणां च शुभप्रदम् वटाश्वत्थार्कपर्णानि कुंभीतिं दुकयोस्तथा एरंडतालपत्राणि कोविदारकरंजकम् भक्ष्यात्

कस्यपर्णानि एतानि परिवर्जयेत् सोचागर्भपलाशंच वर्जयेत् सर्वकर्मसु मधुकंकुटजंचैव ब्राह्म्यपुष्पमुदंबरम् मातुलिंगं
 पानसंच सोचाआम्रफलानि च फलारव्यपर्णश्चिपर्णं शुभानीमानि बोधमे पलाशं पद्मिनीचूतं कंदलीहंसराजतम् म
 धुपत्रेषु योभुङ्क्ते ग्रासमेकंच गोफलम् सदंडं कदलीपत्रं वामभागाग्रसंयुतम् निर्दंडं च निरग्रं च पशुचर्मसंभवेत् करे
 कार्पासकेचैव आयसेताम्रभाजने वटा काश्वत्थपत्रेषु फल्काचांद्रायणं चरेत् मनुस्मृतौ नागवल्लिदलंतोयं यत्तोयं
 फलपुष्पयोः तैलतत्रेषु यत्तोयं न दोषो मनुर्ब्रवीत् सृषिकामक्षिकाचैव स्त्रीमुखं वेदविंदुच शूद्रभाण्डे कृतं तत्रैव न दोषो
 मनुर्ब्रवीत् अथ भगवदाराधने समये निषिद्धपुष्पत्यागः नशक्तेः पूजयेद्देवं न पुष्पे धरणीगतैः न विशीर्णद-
 लैर्जुष्टैः नाशुभैर्नाविकाशिभिः पूतिगंधीन्यगंधीनि अस्लगंधीनि वर्जयेत् नाग्राह्यकरवीरैश्च कुरकमैरर्चयेद्दूरिस् पति-
 तैर्मुकुलैस्त्रिनेत्रैश्चार्चयेत्तु दूषितैः आघ्रातैरंगसंस्पृष्टैर्दूषितैश्चैव नार्चयेत् समिखुष्पकुशादीनि ब्राह्मणैः स्वयमाहरेत्
 शूद्रानीतैः क्रयक्रीतैः कर्मकुर्वन्त्रजेदथः करानीतं परानीतं शूद्रानीतं तथैव च एरंडपत्रेणानीतं पत्रं पुष्पं विवर्जयेत् गारु-
 डे तुलसीप्राप्य योनित्यं न करोति ममार्चनम् तस्याहं तु न गृण्हामि पूजां च शतवार्षिकीम् स्कांदे न विप्रसदृशं पात्रं न
 दानं करभीसमम् न च गंगासमं तीर्थं न पत्रं तुलसीसमम् मणिकांचनपुष्पाणितथा मुक्ताफलानि च तुलसीपत्रदानं
 स्य कलां नाहंति षोडशीम् अभिन्नपत्रां हरितां हृद्यमंजरिसंयुताम् क्षीरोदार्यावसंभूतां तुलसीं हरयेप्येत् विष्णुध-

ना. सा.
१७

मोक्षरे न छिन्ना तुलसीपत्रं द्वादश्या वैष्णवः क्वचित् यच्छिन्दे तप्रमादेन तेन छिन्नं हरेः शिरः देवार्थे तुलसी छेद्या होमार्थे
समिधस्तथा इंदुक्षयेन दुष्येत गवार्थे च तथा तृणम् श्रीशारङ्गाराधनार्थाय कुर्यात्पुष्पस्य संचयम् तुलसी बिल्वपत्राणि दू-
र्वाकोशोयमेव च विष्णुक्रांता मरुबकं करु वेलदमनं तथा उशीरं जातिकुसुमं कुंदं चैव करंडकम् शमी चंपकदंबं च चूतपुष्प-
चमाधवीं पुन्नागं बकुलं नागकेसरा शोकमल्लिका शतपत्रं च हारीतं करवीरं प्रियंगु च नीलोत्पलं समदला संध्यावर्तं च कैतवं
घटजं स्थूलपद्मं च सर्वाणि जलजाति च तत्तत्कालोद्भवं पुष्पं गृहीत्वा गृहमाविशेत् अरुणोदयवेलायां निर्माल्यं शाल्यतां प्रजेत्
प्रायस्तस्यां महाशाल्यं घटिका मात्रा योगतः अतिशाल्यं विजानीयात् कृतो वज्रप्रहारवत् अरुणोदयवेलायां शाल्यं नक्षमते हरिः
घटिकायां सपिक्वांतौ क्षुद्रपातकमावहेत् सुहृते समतिक्रांते पूर्णपातकमुच्यते अतिपातकमेव स्यात् घटिकानां चतुष्टये प्रह-
रे समतिक्रांते प्रायश्चित्तं न विद्यते अथ द्वात्रिंशदपराधाविलिख्यंते यानैर्वा पादुके वापि गमनं भगवद्गृहे दीपोत्सवे
वाद्यसेवा अप्रशस्तो मदग्रतः उच्छिष्टे चैकवा सोच भगवद्दंडनादिकम् एकहस्तप्रणामं च यत्कसेः स्मिन्प्रदक्षिणम् यत्पुरो-
दंडपातश्च यच्च तांबूलमग्रतः पादप्रसारणं चाग्रे तथा पर्यंकवंदनम् शयनं भक्षणं चैव मिथ्याभाषणमेव च उच्चैर्भाषामिथो-
जल्योरोदनं चैव विग्रहः निग्रहोत्तुग्रहश्चैव मृष्टश्च क्रूरभाषणम् दृष्टे कृत्वासनं चैव परेषामभिवादनम् गुरोर्मौनं निजस्तोत्र-
देवब्राह्मणनिन्दनम् कंबलावरणं चैव परनिंदा परस्तेतिः अशीलभाषणं चैव अधोवायुविमोचनम् तत्तत्कालोद्भवानां च फ-

सं.

१७

लादीनामनर्पणम् अपराधाइमेविष्णोर्द्वात्रिंशत्परिकीर्तिताः यत्नतोवर्जनीयास्तेविष्णुपूजनतत्परैः अथभगवदा
 राधनेनावरणप्रकारोलिरव्यते तदुक्तंपाराशरे श्वानवायसचंडालदृष्टिदोषपरित्यजेत् प्रयत्नपरमेकांति
 भोजनेपाककर्मसु चंडालाः शाक्तकाः शैवास्तथाभैरवपूजकाः येद्यन्यदेवताभक्तास्तेषांदृष्टिंविवर्जयेत् अत्युष्ण-
 मतिरुक्षंचभक्तंपर्यपितंतथा आघ्रातमितरैर्दृष्टंप्रयत्नेनविवर्जयेत् विष्णोर्नैवेद्यकालेषुचैलावरणमाचरेत् त्यक्त्वाव-
 र्णपचैदन्तंसमूढोनरकंव्रजेत् श्रावणंयः परित्यज्यनैवेद्यंकुरुतेयदि सचंडालोमहापापीरौरवनरकंव्रजेत् जैनबौ-
 द्धादिकंसम्यक्श्वानमार्जारवायसैः देवतांतरभक्तानांदृष्टिदोषपरित्यजेत् नैवेद्यपाककालेचभोजनेचविशेषतः अ-
 सद्दृष्टिंपरिहरेदच्युतस्यनिवेदने काकंदृष्ट्वाप्रयत्नश्चनाशनीयाल्लोभतोपिवा अवैष्णवानांदृष्टंचभोजनंवैष्णवस्त्यजेत्
 पाराशरे एकशय्यासनंपक्तिभांडपक्वान्मिश्रितम् यजनाध्यापनेयोनिस्तथैवसहभोजनम् नवधासंकरंश्रोतंन
 कुर्याच्चाधमैः सह वर्जयेद्विधवापाकमनर्चककृतंतथा अधमान्तथासम्यक् वर्जयेत्सर्वकर्मसु पंचसंस्काररहिताः शि-
 रवाकोपीनवर्जिताः वैष्णवाचाररहिताअनर्चकइतिस्मृताः मोक्षधर्मे ननग्नामीक्षतेनारीननग्नान्पुरुषानपि
 मैथुनंशयनंगुसमाहारंचसमाचरेत् सायंप्रातर्मनुष्याणांअशनंदेवनिर्मितम् नांतराभोजनंदृष्टिउपवासं तदाचरेत्
 पारवंडपतिताशुद्धविकर्मस्थाःनवेक्षितम् अचक्रांकैरमर्यादैर्वैष्णवैरपिनेक्षितम् हारीते पेशाचिकानांयक्षाणां

ना. सा.
१८

शाक्तानां लिंगधारिणां द्वादशीविशुखानां च दृष्टिदोषविवर्जयेत् अवैष्णवानां दृष्टिः स्यात्साकपात्रेतथा जले तत्पाकं तु परित्य-
ज्य पात्रशुद्धिं च कारयेत् ब्रह्मघोथस्फुरापी च शूद्रश्चांडालपात्रकाः अचक्रांकी च स्नेहं च समस्यो गीययेन्मुने सुदर्शनसं-
हितायाम् नीलाद्रौ चित्रकूटे च ब्रजेशोषे हिमालये अंतर्वेद्यांतथा राजनृदृष्टिदोषोत्तविद्यते दृष्ट्वा सिधे पूजाने
वेद्यकालेषु यागद्रव्याप्यशेषतः तिरोधाय च वस्त्रेण अलक्षं स्माकृतैर्यथा जयसंहितायाम् पिदधीत तथा क्षेत्र-
आयागात्साकभूमयः वस्त्रपणकुशाद्यैर्वीयथा लक्ष्यमवैष्णवैः दृष्ट्वा पाराशरे विष्णुरीज्यां सवैकुर्याद्यो वनिं वसना
दिभिः पूज्यते हरिरव्यक्तस्तत्र लक्ष्या समोदते विप्रो वा वैष्णवो वा स्यादनुपाकादिकर्मसु तिरस्कुर्याद्दिधानेन नान्यथा-
हरिरिज्यते यागभूमौ च यागान्नपाकयोगादिकर्मसु तिरस्कुर्यादुवर्ततेषां नान्यथा शूद्रिमाप्नुयात् अनाज्यं तथा क्षेत्र-
यागादौ यः करोति सः सिद्धिं नैव समाप्नोति प्रत्कलप्रच्छतो भवेत् अथ भगवदाराधने वस्त्रधारणक्रमः छिन्नं वा स-
धितं दग्धमाविकं च न दुष्यति आविकेन तु वस्त्रेण मानवः आहुमाचरेत् गयाश्चाहुसमं प्रोक्तं पितृभ्यो दत्तमक्षयम् हा-
रीते न कुर्वात्संधितं वस्त्रं देवकर्मणि भूमिप न दग्धं न च वै छिन्नं पारकीयं न धारयेत् काकविष्टा समायुक्तं नाविधूतं श-
चिर्भवेत् रजकादात्त वस्त्रं तद्वस्त्रं न भवेच्छुचिः कटिस्पृष्टं तु यद्वस्त्रं पुरीषयेन कारितम् विष्णुमंत्रमैकनेयद्वैतद्वस्त्रं न
भवेच्छुचिः आविकं तु सदा वस्त्रं पवित्रं राजसत्तम पितृदेवमनुष्याणां क्रियास्वेतस्प्रशस्यते धौता धौतं तथा दग्धं संधितं र-

ना.

१८

जसाकृतम् शक्रसूत्ररक्तलिप्तं तथापि परमः शक्तिः अग्निराविकवस्त्रं तु ब्राह्मणश्च तथा कुशाः चतुर्णां नक्तो दोषो ब्रह्मणा
परमेष्विना हरिचर्यापाककाले धार्यं पट्टांबरं सदा तस्याभावे आविकं तु तद्भावे वस्त्रमेव हि समालये सदा धार्यं पट्टकूलं
सदा बुधैः विष्णोः पूजनकाले च पाककाले विशेषतः पट्टकूलं सदा पूतं आविकं तु विशेषतः विष्णोरर्चनकाले तु धार्यं पट्टं
प्रयत्नतः ऊर्णां शतव्यातिवातेन भूमिः शतव्यातिलेपनैः ब्राह्मणः कर्मणा शतव्यातं ज्ञानैः शतव्यातियोगिनः भारद्वाजसं-
हितायां कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रं युग्मं च धारयेत् न कंथाजीर्णं वा सोपाकशवस्त्रं न धारयेत् आविकं च सदा वस्त्रं
पवित्रं राजसत्तमं विष्णुसूत्रमेकं नयेत् कारितं न भवेच्छुचिः एककच्छोदिकच्छोवा द्विशिरवा शिरवर्जितः कंबलावरणं
चैव पंचैते नग्नकाः स्मृताः एतत्कृष्णकंबलस्य निषेधेन तु सर्वेषां हारीते तामसं वस्त्रमेकं तु राजसं वसनं ह्ययम् कौ-
पीनसहितं यत्तु सात्विकं सुनिभिः स्मृतम् कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रस्योपरि बंधनम् यावन् धारयेद् द्विप्रस्तावच्छूद्रानं सं-
शयः कौपीनेन विनायस्तु कर्म कुर्याच्च वैदिकं सर्वे नग्न इति रव्यातः सर्वकर्म बाह्यकृतः कौपीनं कटिसूत्रं च वस्त्रं युग्मं च धा-
रयेत् धारयेद् धूर्ध्वं पुंड्रांस्तु सच्छिद्रानेव देशिकः इषः शौतं न वंश्चेतं सदशं यन् धारितं अहतं तद्विजानीयाद् वै वैत्रे च कर्म-
णि पंचभिः समभिर्वापि गुणैः कार्पासनिर्मितैः इदं न व्यभिदं प्रोक्तं कटिसूत्रस्य लक्षणं अन्यत्र कर्णेषुष्पं कटो-
सूत्रं वेणीं शिरसि धारयेत् तावद्भवति चांडालो यावद्भ्रमानं शयति इति केचिद्ब्रूवन्तीति ते तस्य केवलसूत्रधारणे निषेधो-

ननु कटिसूत्रस्य अथ भगवदालये दीपदानमाहात्म्यं नृसिंहपुराणे घृतेन वै च तैलेन दीपं योज्ज्वालयेन्नरः विष्णोर्वै वैश्व
निभक्त्या तस्य पुण्यमनंतकं विहाय सकलं पापं सहस्रादित्यसन्निभः ज्योतिष्मता विमानेन विष्णु लोके महीयते उमाप्रतिरुद्र
वाक्यम् यस्तु विष्णुगृहे दीपं दत्तं दृष्ट्वा नु मोदते सोपितत्फलमाप्नोति किंपुनर्दीपदायकः घृताभावे तु तैलं हितैलाभावे तदर्थं
दः अर्थाभावेन तत्प्रात्रं यो दद्यात् सोपि दीपदः संमार्जनशतं पुण्यं सहस्रमनुलेपनम् मालाशतं सहस्रं तु अनंतं दीप उच्यते
अथ भगवदालये मार्जनमाहात्म्यं लिख्यते विष्णुधर्मोत्तरे यस्तु चायतने विष्णोः कुरुते मार्जनक्रियाम् स पांशुव्या
सदेहस्तु सर्वपापं व्यपोहति अहन्यहनि यत्पापं कुरुते द्विजसन्तम गोचर्म मात्रं संमार्जं हंतितत्केशवालये यावन्ती पांशु
काणिकामार्जने केशवालये वर्षाणि विद्धिता वन्ति निहृत्य रमते नरः स्वकिं करान्प्रतियमवाक्यं उपलेपनकर्तारः सं
मार्जनकराश्च ये विष्णवालये परित्याज्याः तेषां त्रिपुरुषकुलम् अग्निहोमं तु पक्षेण वा जपेयं तु मासतः संवत्सरेणाश्वमे-
धं मार्जने फलमुच्यते अथ भगवदग्रे गीतनृत्यादिमाहात्म्यं लिख्यते श्रीपंचरात्रे श्रीपादसत्तकभक्त्या पश्य
तः पुरुषोत्तमम् महापापानि नश्यन्ति किंपुनस्तूपपातकाः विष्णोर्गानं च नृत्यं च नटनं च तथैव च सदा ब्राह्मणजातीनां क
र्तव्यं नित्यकर्मवत् नृत्यतां श्रीपतेरग्रे करसंस्फोटनादिभिः उड्डियन्तं शरीरस्थामहापातकप्रक्षिणः नास्ति नास्ति महाभा
गकलिकालसमयुगम् स्मरणात्कीर्तनाद्विष्णोः प्राप्यते परमं पदम् लब्ध्वा तु मानुषदेहं पंचभूतसमन्वितम् मयि भक्तिं

नकुर्वन्तिततोदुःखतरंनुकिमिति वाराहपुराणेभगवद्वचनम् तथाचासुस्मृतौभगवद्वचनम् नाहंवसामिवैकुण्ठेयोगीनांलु
दयेनच मद्भक्त्यायत्रगायन्तितत्रतिष्ठामिनारुद श्रीमद्भगवतेप्रथमेनारुदवाक्यम् तद्वाग्विसर्गोजिनताघविष्णुवोयस्मिन्प्रति
श्लोकमबद्धवत्यपि नामान्यनंतरयथशोक्तानियच्छुण्वन्तिगायन्तिगृणन्तिस्माधवः सांकैत्यंपारिहास्यंवास्तोभंहेलंनमेववा
वैकुण्ठनामग्रहणमशेषाघहरविदुः पतितःस्वलितोभग्नःसंदष्टस्तप्तआहतः हरिरित्यवशेनाहपुमान्नाहतिपातेनाम् स्तेनः
सुरापोमित्रभ्रुकब्रह्महागुरुतत्पराः रन्ध्रीराजपितृगोहंतायेचपातकिनोपरे सर्वेषामव्ययवतामिदमेवस्फुरितम् नामव्याह
रणंविष्णोर्यतस्तद्विषयामतिः तत्रैव नारुदवाक्यम् प्रगायतःस्ववीर्याणितीर्थपादपदश्रवाः आहतइवमेशीघ्रंदर्शनंया
तिचेतसि॥ गृहेषाविशतांवापिपुंसांकुशलकर्मणाम् मेहार्तायातयामानांनबंधायगृहामताः सप्तमेश्रीशकवाक्यम् जिह्वांल-
ब्ध्वापियोविष्णुकीर्तनीयंनकीर्तयेत् लब्ध्वापिमोक्षनिःश्रेणीसनारोहतिदुर्मतिः एकादशोकरभाजनवाक्यम् कलिंस-
भाजयंत्यार्यागुणज्ञासारभाजिनः कीर्तनेनैवकृष्णस्यसर्वस्वार्थोभिलष्यते कलेर्दोषनिधेराजन्नस्तिद्येकोमहान्गुणः कीर्त-
नादेवकृष्णस्यसुकबंधःपरं व्रजेत् कृतेयस्यायतेविष्णुंत्रेतायांयजतेमरुवैः द्वापरेपरिचर्यायांकलौतद्हरिकीर्तनात् अथश्री-
पादमाहात्म्यंलिख्यतेब्रह्मांडे त्रिषुलोकेषुयतीर्थंतेषुस्तानेषुयत्फलम् विष्णुपादोदकंसूधाधारयेत्सर्वमाप्नुयात् मानवोय-
त्तगंगायास्मानपानसमाचरेत् तस्यपादकुभवेत्पुण्यंतादृकपादांबुधारणात् दृथिव्यांयानितीर्थानिप्रयागंपुष्करादिकम् त-

ना.सा.
२०

सादयुग्मेकृष्णस्य तत्र तिष्ठति नित्यशः। हृदि रूपं मुखे नाम नैवेद्यमुदरे हरेः पादौ दकं च निर्माल्यं यस्य मूर्ध्नि सवैष्णवः। भागवते
पादौ दकस्य साहाय्यं जानात्येव हि शंकरः। विष्णुपादौ दकं पीत्वा शतं हि माप्नोति तत्संघातं स्नानपादौ दकं चापि पिबन् शिरसि धारये
त् सुण्यपापविनिर्मुक्तो वैष्णवी गतिमाप्नुयात्। विष्णुगात्रेण संस्पृष्टं पद्मं वा पुष्पं सेवया शिरसा धारयेद्यो वै स याति हरि मंजसा पा-
दौ दकं पिबेन्नित्यं चक्रांकितशिलाहरेः प्रक्षालयति तत्तोयं ब्रह्म हत्यादिकं हरेत् पीते पादौ दके विष्णोर्वैष्णवानां विशेषतः तत्र ना-
चमनं कुर्याद्यथा सोमे हि जोत्तमैः तीर्थप्रसादस्वीकारानन्तरं वैष्णवो द्विजः न हस्तक्षालनं कुर्यात् न तत्राचमनक्रिया पद्मपुराणे
संसारमलपंकस्य विष्णुपादौ दकं विना प्रक्षालनं न पश्यामि कल्पकोटिशतैरपि विष्णुश्रीपादतीर्थं हि कोटिजन्मा घनाशनम् तदे-
वाष्टगुणं पापं भूमीविंदुनिपातनात् परमाणुसमं तीर्थं यावत् संप्रतप्तं तेषु वि तावद्दुर्षसहस्राणि पतन्ति नरकं नराः वस्त्रं च द्विगुणीकृत्य
पाणौ पाणिनिवेशयेत् तस्मिन् तीर्थं प्रति घ्राप्य त्रिः पिबेद् द्विंदुवर्जितम् अथ भगवत्प्रसादमाहात्म्यं लिख्यते तत्रादौ श्रुतिः म-
होपनिषदि विष्णुनाश्नातमश्नन्ति विष्णुना घ्रातं जिघ्रन्ति विष्णुना पीतं पिबन्ति विष्णुना रसितं रसयन्ति तस्माद् द्विहांसो विष्णुपभुक्तं
भक्षयेयुरिति श्रीपद्मपुराणे विष्णोर्नैवेद्यकं शतं सुनिभिर्मोक्षकांक्षिभिः अन्यदेवस्य नैवेद्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत्
विष्णुदेहपरा मृष्टं मात्स्यं पापहरं शुभम् यो नरः शिरसा धत्ते स याति हरि मंजसा नैवेद्यमन्नं तुलसीविमिश्रं विशेषतः पादजले
न सिक्तं योश्नाति नित्यं पुरतो मुरारेः प्राप्नोति यसायुतकोटिपुण्यं विष्णोर्निवेदितं चान्नं योश्नाति सुविमानवः स याति परमं स्थानं पु-

सं-

२०

नरावृत्तिवर्जितम् पाद्ये भक्त्यालोभात्कौतुकाद्वाक्षुधासंशमनेपिवा आकंठं भक्तितं यद्वै पुनाति सकला दद्यात् समानं
 निक्षिपेद्यस्तु समनिंदां करोति यः मदशनेन यत्पुण्यं तत्सर्वं तस्य नश्यति विष्णोर्निवेदितान्नं यो नाश्नाति स्पृशति शिंक्या वायसो वि
 ड्वराहश्च विष्णोर्निवेदितान्नं यो नाश्नाति स्पृशति शिंक्या वायसो वि
 चंद्रदिवाकरो स्कंदपुराणे तीर्थैः पावित्रितो वा पितृपस्वीवाजितेन्द्रियः नारायणस्य नैवेद्यमभुक्त्वा पुनितः क्षणात्
 नारदीयेपि नारायणस्य नैवेद्यं विप्रहत्या विनाशनं तदेवाष्टगुणं पापं भूमौ कणानि पातनात् वाराहपुराणे मदन्नत्या
 जिनुं मूढं तथा मद्भुक्तदूषकं कल्यकोटिशतेनापि न क्षमामि कदाचन दोलभ्यः अन्नपानादिकं विष्णोः प्रसादनित्यसेवनं
 सर्वाघनाशनं सर्वपुण्यदं मुक्तिदं शतं विष्णोर्निवेद्यमश्नीयाद्द्वैष्णवस्तु विशेषतः शतजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति वि-
 ष्णोर्निवेद्यदूष्यंति यो नरा मूढचतसः शतानां यो निशतं प्राप्य पुनः सुकरतामियात् पंचरात्रे यः श्राद्धकाले हरिभक्तशेषं ददा-
 ति भक्त्या पितृदेवतानाम् तेनैव पिंडांश्च तिलैर्विमिश्रान् तत्कोटिकल्पं पितरः स्मृताः विष्णोर्निवेदितान्नं न यष्टव्यं देवतां त-
 रम् पितृभ्यश्चापि तद्देयं तद्दानं त्याज्यं कल्यते श्राद्धे होमे तथा भक्ष्ये उपहारे तथा वच न दूष्यं वैष्णवान्नं च पचेद्भक्त्या यथाविधि
 भारद्वाजः यो न दद्याद्दूरे भक्तं पितृणां श्राद्धकर्मणि अश्नति पितरस्तस्य विष्णुमूत्रं तु सह हि जैः विष्णोर्निवेदितं नित्यं देवेभ्यो जु-
 हुयाद्भुविः पितृभ्यश्च विशेषेण सर्वमानस्य मश्नुते विष्णावेकं त्यक्तं चान्नं दद्याद्भुक्तेभ्य एव च वैश्वदेवं ततः कुर्यात् श्राद्धकर्मदिकं

ना. सा.
२९

तथा हरिभक्तिशेषतद्दद्यात्पितृणां च दिवौकसां तदेव जुहुयादग्नौ भुञ्जीयाच्च स्वयं नरः यदा लभेत्स्वसिद्धान्तं भुञ्जीत प्रोक्ष्यमेव त
त् विष्णुभक्तमिति ध्यात्वा सात्त्विकस्तविशेषतः वसिष्ठस्मृतौ स्वयं व्यक्तादिस्थानानि श्रीरंगं व्यंकटादयः सद्भक्तशेष
मानीय गृहविंबे निवेदयेत् उशना आह ग्रामप्रतिष्ठाशेषतु गृहाचार्यानि वेदयेत् ततो तर्पामिने दद्यात्स्वयं भुञ्जीत वैष्ण
वः प्राणैभ्यो जुहुयादन्नमन्निवेदितमुत्तमम् समापित्पदयस्थस्य पितृभ्यश्च विशेषतः स्वकचंदनादितांबूलयोः भुक्तेन पि
तृहरेः कल्पकोटिसहस्राणि रेतो विष्णुभक्तभवेत् अनिवेदितमन्नाद्यो भुक्ते मूढचेतसा श्वानविष्टा समंचान्नपानं तत्स्फुरया
समम् पत्रं पुष्पं फलं तैयमन्नपानाद्यमौषधं नार्पयंती च ये विष्णोस्तु ल्यंगो मांसभक्षणम् हारीते ब्रह्मचारिगृहस्थ
श्ववानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः पावनं भगवद्भुक्तं भोजनं चाग्रभोजनम् भृगुसंहितायाम् उपवासवृत्तानां च भक्तानां ब्रह्म
चारिणाम् विष्णुतीर्थप्रसादं च स्वीकुर्याद्भक्तियोगतः रसगंधादिलोभेन स्वीकुर्याद्भक्तिकण्टकः विष्णुरहस्ये मंत्रपूत
हिनैवेद्यं निषिद्धाय ददाति यः सिद्धोऽपि पातकी नित्यमारुरुक्षस्त किंपुनः भारते अंत्यजायत यो दद्याद्दिष्णुशेषं हविः श
भं निरयं समहाघोरं रौरवं प्राप्नुयान्नरः भगवद्भक्तिहीनस्य नैवेद्यं विषमुच्यते भगवद्भक्तियुक्तस्य तदेव अमृतमवेत् वाराहे विष्णोस्तु
ष्टदातव्यं नाभक्ताय कदाचन दाता प्रतिगृहीता च उभौ नरकभाजिनौ भागवते उद्धवचचनं स्वयोपभक्तस्त्रगंधवा सोलंकारचर्चि
ताः उच्छिष्टभोजिनो दासास्तव मायां जयेमहि पंचरात्रे अवैष्णवानां पक्वान्नं पतितान्नं तथैव च अनर्पितं तथा विष्णोः श्व

२९

दत्तात्रेयः निर्माल्यभक्षयित्वेवमुच्छिष्टमगुरोरपि मासंपयोव्रतोभूत्वा जपनष्टाक्षरंसदा ब्रह्मकूर्चं न-
 मानवः प्रसादं षड्विधं प्रोक्तं अनुज्ञातं कदाक्षितम् हस्तदत्तं सुरवाघ्रातं भांडोच्छिष्टं तथैव च उत्तरापोशना-
 पावनम् वृत्रेव निर्माल्येनैव सर्वभक्षेत्कूपैः सर्वं च निक्षिपेत् स्वीकुर्याद्यदिसंमोहाद्वोरवं नरकं व्रजेत्
 तु निर्माल्येन स्पृशेत्कचित् यदि स्पृशेत्संमोहाद्वोरवं नरकेषु निमज्जति शिवपुराणोक्तं द्रवाक्यम् पूजां कुर्यात्
 भक्तिमच्चंचलाम् समतीर्थं प्रसादं च नैवेद्यं परि वर्जयेत् अनर्हं समनैवेद्यं पत्रपुष्पफलं जलम् निवेद्य भक्त्या
 वै निक्षिपेत् धर्मशास्त्रेऽपि पत्रपुष्पफलं चान्नं महादेवसमर्पितम् नाश्नीयात्परिगृह्येत्तानि रवने द्वाजले
 यपुराणे जिह्वाचापल्यसंयुक्तः द्विजः संस्कारवर्जितः शिवनिर्माल्यभोजी च रोरवं नरकं व्रजेत् अनर्चक-
 र्थपानस्फुरासमम् प्रसादमांसतुल्यस्याच्चंदनं रुधिरं स्मृतम् अवैष्णवघृतं तक्रं प्रपन्नो मद्यवत्यजेत्तत् अवैष्ण-
 ववैष्णवो मांसवत्यजेत् विष्णवर्चरहिते ग्रामे विष्णवर्चरहिते गृहे न कुर्यादन्नपानादि न तत्र दिवसं वसेत् वर्जये-
 त्मालाद्यायुधसर्पणम् तथा गोपुरहर्म्यं च नारुण्यादिरवलोकनम् गीतवादित्रपदहशब्दानां श्रवणं तथा कर्माणि
 निवाद्यानि चैतराणि च हरीते देवतांतरविहैरं कितं वस्त्रादिकमपि न ग्राह्यं वैष्णवैरत स्वयत्वेन वर्जयेत् अ-
 कितं वस्त्रभूषणासनभाजनम् वृक्षान्यशून्कूपगृहं सर्वं च परि वर्जयेत् अवैष्णवस्य हस्तान् दिव्यदेशादुपागतम्

तीर्थं च प्रयत्नेन विवर्जयेत् वैष्णवान्नं सदा भीयाद्विष्णुसायुज्यहेतवे वैष्णवान्नं त्यजेद्यो वै स याति नरकं ध्रुवम् सदा
 भूषांगुरुसेवां तथैव च सदा वैष्णवसेवां च कुर्यान्नोक्षार्थं चिंतकः अथ भगवदाराधने असदस्य शनिषेधो लि-
 तं षड्विंशन्मते दीपं सूपतं याशय्या पादत्राणां च मार्जनीम् स्नानां तेयः स्युः शोद्धिप्रः पुनः स्नानेन शक्यति
 विद्मोऽन्ताम्रचूडरजस्वला आत्यात्यपतिता न्यशयंस्ततो नोपसृजेद्बुधः दीपाग्निं दीपतैलं च भस्म चास्थिरजस्व-
 बाह्यपाः स्युः स्वासवासाजलमाविशेत् देवाजीवी भिषकः शूद्रां चण्डालानुरुपातकान् पश्यन् नोपसृशेद्भीमा
 नपि योलुब्धो नास्तिकः क्रूरो पिशुनो विषयात्मकः सर्वतीर्थेष्वपि स्नातः प्रायो मलिन एव सः मनुस्मृतौ दि-
 वपति तं स्मृतिकांस्तथा शवे तत्स्पर्शिनं चैव स्युः स्वास्नानेन शक्यति गौतमस्मृतौ चाण्डालस्मृतिको दूष्य-
 च एतेषां स्पर्शनादेव स चैलं स्नानमाचरेत् वसिष्ठस्मृतौ रजस्वलां स्मृतिकां च श्वानं काकं च गदभ-
 हं च पूय पाखंडिनस्तथा बहिर्देवा लकां स्युः स्वासवासाजलमाविशेत् देवा लकं नाम गणेशं भैरवं दु-
 गान् योर्चयेद्भक्तिमान्विप्रः सर्वदेवा लकः स्मृतः वेदवेद्यं ब्राह्मणो शंभुविकर्मप्रियं हरिम् योर्चयेद्ब्राह्म-
 णमकः अथातुरविषयम् आतुरे स्नानसंप्राप्ते दशकृत्वोत्थनातुरः स्नात्वा स्नात्वा स्युः शोदेन त-
 अरुणं डादर्शं असामर्थ्याच्छरीरस्य वैषम्याद्देशकालयोः स्नानान्यन्यानि तु त्याज्यानि मानसं श्रेष्ठ-

तावतो मे ध्याः किंपुनर्वन्हिता पिताः तेन संतः प्रशंसन्ति स्नानमुष्णो नवारिणा प्रक्षाल्य पादौ हस्तौ च आच-
 मन्ते च वाससस्त्यागस्ततः शब्दो लुभातुरः अथ श्रीविष्णुस्सर्वे विस्पशदोषः तदुक्तं हारीते उत्सवे-
 नातिस्पर्शशंकया पतितः स नरश्चैव रारवं नरकं व्रजेत् पराशरस्मृतौ उत्सवे वासुदेवस्य विष्णो-
 उच्छिष्टभस्मकेशास्थिस्थस्त्वानस्नानमाचरेत् वाराहे संध्योपास्तिं करिष्यन्ति द्विजाविष्णुपराङ्-
 रकं प्राप्य चांडालिन्योनिमाप्नुयुः नानुव्रजति यो मोहादुर्मतिर्हरिमुत्सवे ज्ञानाग्निदग्धकेशोपि वसते न-
 त्ते ये अर्चयन्ति देवेशं सुपणोपरि संस्थितम् किं करिष्यन्ति ते तीर्थे देवतानां च दर्शनैः किं यज्ञैः किं व्रतै-
 किमुपोषणैः मूर्तिनारायणीयं न पश्यन्ति गरुडोपरि तत्रैव भगवद्वचनम् मन्त्रिमित्तं कृतं कर्म कर्म-
 त् तत्कर्म कुरुते नित्यं तिस्राः कोट्यो महर्षयः मन्त्रिमित्तं कृतं पापं मद्भयि च कल्पते मामना इत्यधर्मोपि पा-
 भावतः पादौ भृगुवचनम् सकर्ता सर्वधर्माणां भक्तो यस्तव केशव सकर्ता सर्वपापानां यो न भक्तस्त्ववा-
 वैश्वानरक्रियाधिकारे उत्सवे वासुदेवस्य यः स्नाति स्पर्शशंकया स्वर्गस्थाः पितरस्तस्य पतन्ति नरकक्षणा-
 लयसमीपस्था विष्णुसेवार्थमागतान् चांडालान् पतितान् त्रान्त्वा त्वान् स्नानमाचरेत् विष्णुधर्मोत्तरे
 यासुचायां तिमंदिरे चोत्सवे गते दर्शनाकांक्षिणाः सर्वे अस्पर्श्याश्चापि मानवाः सर्वे देवसमाना वै कथिता सुनिस-

नमोऽस्मिन्स्वातुयः स्नानं कुर्वन्सनरकं व्रजेत् तथैव षट्त्रिंशन्मते देव्यात्रा विवाहेषु यज्ञेषु प्रकृतेषु च उत्सवेषु च स
 स्पृष्टिर्न विद्यते तीर्थे विवाहे यात्रायां संग्रामे देशे विप्लवे नगरग्रामदाहे च स्पृष्ट्वा स्पृष्टिर्न विद्यते अथ भगवदाराधने यु-
 गारणावश्यकं लिख्यते भारद्वाजसंहितायाम् पूजाकाले हरिध्याने संध्यादिवंदने तथा तुलसीधार्यते कंठे ते भ-
 गाः श्रवणे कीर्तने चैव मंत्रजाप्ये च वैष्णवैः धार्यते तुलसी कंठे महाभागवतोत्तमैः सदा संधारयेद्यस्तुलसीमणिमा-
 नुष्येत पिशाचास्तु वतंतं तेन समीपतः न धारयंतिये मालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् विष्णुकोपाग्निना दग्धा स्तेयान्ति यमसं-
 दंभे अष्टोत्तरशतेनैव तुलसीकाष्ठसंभवाम् कंठादिनाभिपर्यंतं धारयेद्द्वैष्णवोत्तमः ब्रह्माण्डपुराणे प-
 ण्णधारणीया प्रयत्नतः जपहोमार्चनाद्येषु विशेषेण च धारयेत् वामनपुराणे पद्माक्षं धारयेद्यस्तु जपहो-
 मश्रवमेधफलं प्राप्य विष्णुलोके महीयते पद्माक्षमालिकानित्यं धारणीया प्रयत्नतः धारयेच्च विशेषेण जपहोमार्च-
 नं प्रयत्नेन तुलस्याः पूजनं कुरु एकाग्रमनसाराजन् तुलसीहरिवल्लभा तुलसीदेवपूजायां जाप्यकाले तथैव च।
 अन्यकालेन धारयेत् भोजने शयने स्नाने मलमूत्रविसर्जने तुलसीकाष्ठमालाया धारणात्पतितो भवेत् आरण्ये
 क्षौरकर्मणि तुलसीकर्णकंठस्य ब्रह्महत्यापदपदे तुलसीधार्यते कंठे मलमूत्रविसर्जने नरके पच्यते मूढो यम-
 डिल्यस्मृतौ तुलसीचयथा लक्ष्मिलक्ष्मी च तुलसी तथा न भेदस्त्वेतयो राजन् तुलसीहरिवल्लभा शालग्रा-

किंचित् तस्मात्स्मात्वातुधारयेत् स्नानकाले यदा कंठे तुलसी दामभूषितः तद्धारिपति
 शौचैव हते तु यः अवैष्णवः स विज्ञेयो महापातकवान् भवेत् यज्ञोपवीतवद्धार्या-
 रिचलुभा पुलस्त्यसंहितायाम् यज्ञसूत्रं त्रिवर्णानां वैदिकं कर्म सिद्धये तु
 वेमालां तुलसीकाष्ठसंभवाम् वहते यो नरो भक्त्या तस्य वै नास्ति पातकम् त-
 मालां तुलसीजां दधत् स जीवन्मुक्त इति प्रायश्चित्तनतस्यास्ति न पापतस्य वि-
 शीपादो कृष्णायुधां कितं विप्रं तुलसीकाष्ठभूषितम् दृष्ट्वा निंदापरो यस्तु स-
 पबुद्धयः नरकान्न निवर्तते दग्धाः कोपाग्निना हरेः विधिवद्भूषिता सूत्रे माला तुल-
 सिषु नारदपंचरात्रे तुलसीमालिका चैव राज्ञां चामरछत्रवत् ऊर्ध्वपुंड्रसदा-
 म्यस्कांदे तुलसीकाष्ठजां मालां कंठस्थां वहते तु यः अथाशौचोप्यनाचारो मामे-
 न पावनीम् स पूज्यो जायते लोके श्वपाकोऽपि हि निश्चितम् तुलसीमालिकाधारि-
 शक्रयमादयः इति तुलसीमालोत्कर्षवर्णनम् अथ यज्ञोपवीत उत्क-
 र्षवर्णनं तु यतीनां ब्रह्मचारिणाम् गृहीणां च वनस्थानां सुपवीतद्वयं स्मृतम् सौत्त-

णांचतुर्गोत्रं यज्ञसूत्रं विधीयते तथैव भृगुस्मृतौ यज्ञसूत्रं च दोरेकं हेतयेतर
 स्थितः पंचैव पुत्रकामस्तु धर्मकामस्तथैव च आयुः कामी सदा कर्माहुयजोपवी
 यज्ञसूत्रेनेवीनेतु धारणामनुरब्रवीत् श्वानरासभसंस्पर्शे स्नेहोदीनांतथैव च मे
 तादेवनश्यंतिकर्मणा हि जसत्तमाः तस्यात्सर्वप्रयत्ने च धार्येत्मात्वोपवीतकं योनधा
 स्य सर्वकर्मच निष्फलं पतितं बुद्धितं वापि ब्रह्मसूत्रं यदा भवेत् नूतनं धारयेद्दुःस्वप्ना
 न्बिनः स्वर्गापवर्गमार्गाभ्यामच्युतास्तनसंशयः ब्रह्मसूत्रपरित्यागाद्ब्रह्मचारी गृही
 तथैव पाराशरः दशाष्टौ च गृहस्थस्य चत्वारि वनवासिनाम् एक एवोपवीतं स्या
 वधानतः तृतीयं तृतीयार्थं वस्त्राभावे चतुर्थकम् रंध्रादिनाभिपर्यंतं यज्ञसूत्रं
 सूतके सूतके क्षौरे चांडालस्य शर्शनेन च यज्ञसूत्रं नवीनस्य धारणामनुरब्रवीत्
 र्मनाशनम् तस्यान्नाभिसंधार्यमिति वेदविदो विदुः त्रयसूध्वं गतं तंतूतं तु
 तच्यते अथाचमनविधिस्तदुक्तं हारीते आचम्यातः परं मौनी प्राङ्मु
 रव्यमुपस्पृशेत् द्विराचम्येत् सर्वत्र विष्मूत्रोत्सर्जने त्रयम् पवित्रपाणि राचम्य

सं

२४

कृति हस्तेन माषमग्नं जलं पिबेत् तन्न्यूनमधिकं पीत्वा सुकरापा न समं भवेत् अं
 द्विजेयं सर्वेषां च मनोपुत्रं तर्जन्यंगुष्ठसंयोगे राक्षसी सुद्रिका भवेत् राक्षसी
 मपानमथोत्तरम् दक्षिणोरक्तपानं तु सुकरापा न तु पश्चिमे कनिष्ठानामिका-
 श्वब्रह्मचारिणः पंचांगुलिभिर्नासाग्रं पीडनं प्रणवाभिधम् सुद्रेयं सर्वपापं
 रेतोमूत्रशक्लमौक्षेत् सधौ वायुविमोक्षणो परिश्रमे मृते हासे उच्छिष्टजनसंग-
 कशमलस्य शंजुं भायां स्वप्नदर्शने छिक्का धीवनसंक्रोधे घाचम्य शतचिकाम्य-
 वादिभिराचम्य सद्यः शतद्विसंवासायात् अकृत्वा च मनं विप्रो न कर्मफलभागभवे
 प्रपूतजलैस्तद्वदाचम्य त्वांतरा शतं च इत्यादि शौचाचारयुक्तं वैष्णवं नान्यत् त
 यद्यध्यधीताः सहस्रद्विरंगैः छंदास्येन मृत्युकाले त्यजन्ति नीडं शकुन्ता इव जात
 आचारश्च देहानां भवेद्धर्मः पराङ्मुखः भ्रष्टो यः स्वाश्रमाचारान् पतितः सो
 शोभनम् नारदीये धिकृजेन्माचाररहितं जन्म अधिकज्ञानवर्जितम् शू
 ब्राह्मणो ज्ञेयो ब्राह्मणः शूद्र एव सः बृहस्पतिस्मृतौ शौर्यवीर्यादिरहितः

शिञ्चारसमः स्मृतः भगवद्वचनम् श्रुतिस्मृतिमैवाज्ञेयस्तासु लङ्घ्यवर्तते
 ति स्मृतिउभेनैव ब्राह्मणानां प्रकीर्तिते एकैकविकलः काणौ द्वाभ्यामथस्तथैव च
 यवर्तते कामकारतः नमसिद्धिमवाप्नोति नस्करं न परांगतिम् तस्माच्छास्त्रप्र
 वधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हं तस्माच्छास्त्रोक्तविधिना संध्योपास्तिं समाचरेत्
 यन्ध्यार्घ्यं प्रदद्याच्च जपं कुर्वति भक्तिसान् आचम्य तर्पयेद्देवान् पितॄन्पि विधान-
 कशासने समाविश्य पुंड्रं कुर्याद्यथाविधि ध्यात्वा नारायणं देवं रविमंडलम-
 म् अथाश्रमधर्मैः तदुक्तं हारीतस्मृतौ मौंजीमेखलया दंडं पा-
 यवास्सी कुशचौरं वल्कलं वा वनस्थस्य विधीयते कटिस्त्र्यं च कौपीनं
 विधीयते यस्त्वेकदंडमालं व्यधमं ब्राह्म्यं परित्यजेत् विकर्मस्थो भवेद्द्वि-
 कर्मयति त्यजेत् सजीवन्नेव चांडालो मृतो वै श्वाभिजायते कर्मणां फल-
 मोचगृहस्थस्य विशेषतः अहिंसा सत्यवचनं सर्वभूतानुकंपिता शमो दा-
 नं तर्जनीवितानां स्वेस्वेक्ष्य दारं पुंसं दारतानाम् जितेन्द्रियाणामतिथिभियाण-

सं

२५

मतिथिप्रियाणां गृहेपिमोक्षोपुरुषोत्तमानाम् श्रीमद्भागवते गृहेष्वविशतांवापि पुंसां कुशलकर्मणाम् महार्तया-
तयामानां न बंधाय गृहामताः अथ स्त्रीधर्मो लिख्यते अंतःकच्छं बहिःकच्छं द्विविधं परिकीर्तितम् ब्राह्मणी-
प्रभृतीनां वै अवश्यं मनुरब्रवीत् गृहस्थानां वनस्थानां स्त्रीणां चैव विशेषतः कच्छं हीनेन यत्कर्म कुर्यात्ति निष्फले भवेत्
ब्राह्मणस्य तु यानारीकच्छं हीना भवेद्यदि गर्हिता सर्वकर्मभ्यः पतत्येव न संशयः ऋतुकाले तु यानारीकच्छेन सहिता-
यदि रौरवे नरके घोरे पतिता सा न संशयः शूद्रादिकानां स्त्रीणां च कन्यादीनां च सर्वदा असंस्कृतानां नारीणामकच्छं मनुर-
ब्रवीत् अनंतसंहितायाम् स्त्रीणां तु भर्तृहीनानां वैष्णवीनां वस्त्रधरे यावच्छरीरपातं वै प्रशस्तं केशधारणम्
न कार्यं केशवपनं वैष्णव्या भर्तृहीनया यद्यज्ञानात्करोत्ये पातं नुखं नावलोकयेत् विजयसंहितायां भगवद्वचनम्
प्रपन्नापत्तिना हीना यानारीकेशधारिणी तस्यास्तद्वारणे ब्रह्मन् न दोषोस्तीति मे मतम् स्वर्गेश्वरसंहितायाम् त-
कच्छं वर्णिनं भिक्षुककच्छं गृहमेधिनम् स्त्रिकेशां विधवां दृष्ट्वा सचैलं स्नानमाचरेत् प्रयोजनांतरा शक्त्या विधवा वापये-
च्छिरः मुमुक्षुर्यदिसा तस्या वपनं तु निषिध्यते अथ ब्राह्मणवैष्णवानां तु सर्वांगक्षौरं प्रशस्तम् तदुक्तं आपस्तंबेन वै-
श्वदेवरवंडं तित्तिरीशारवायाम् केशश्मश्रून्वपते नरवानि निहंतते दतो धावते स्माति अहंतं वासः परिधत्ते पाप्मनोपहृत्ये-
यादिश्रुतिः स्मृतिरपि ब्राह्मणवैष्णवावापि श्मश्रूधारि भवेद्यदि सजीवन्नेव चांडालो मृतश्च श्वाभिजायते अ-

नमस्कारनियमं आपस्तंबे समित्पुष्पकुशान्यंबुसूदनक्षतपाणिकः जपं होमं च कुर्वाणो नाभिवाद्यो हि जोबुधैः वसंतं जं
 भमाणचकुर्वंतं दंतधावनम् अभ्यक्तशिरसं चैव स्नातनैवाभिवादयेत् प्राकृपाणिकमनाज्ञातमशक्तं रिपुमातुरं ॥ योगिनं च त
 थाशक्तं कनिष्ठान्नाभिवादयेत् पाषंडं पतितं ब्राह्म्यं महापातकिनं शरम् नास्तिकं च कृतघ्नं च नाभिवादे हि जोत्तमः धावंतं च प्र
 मत्तं च सूत्रोच्चारकरंतया भुंजानमातुरं साहं नाभिवादे हि जोत्तमम् अश्रोत्रियं कृतघ्नं चाब्रह्मण्यं स्वर्णहारिणम् पौनर्भवं देव
 लकं गभैरसंस्कारवर्जितम् अन्धं च पतितान्निष्ठान्नाभिवादे हि जोत्तमः धावंतं जलमध्यस्थं दूरस्थं धनगर्वितम् देहाभिसानि
 नं चैव नाभिवादे त्कदाचन इत्यादि श्रुतिस्मृत्युक्तं सद्धर्मप्रतिपादनीयं रचीकृतलीला मानुषविग्रहौ शठकोपरा मानुजौ तदुक्तं
 विष्णुकसेनसंहितायाम् नारायणं प्रति विष्णुकसेनवचनं भूम्यां कृतावतारो हं सर्वानेता नृजनान् ददम् प्रापयिष्यामि वैकुण्ठं
 नात्र कोयां विचारणा एवं कृतप्रतिज्ञो थ कुरु कानगरेषु वि शठकोप इति रव्या तो जज्ञे कारिस्तो महान् ब्रह्मांडपुराणे
 दत्तात्रेयः कृतयुगे त्रेतायारघुनंदनः लोकसंरक्षणार्थाय नैषो मानुषमात्रकः तथैव रामानुजोपि तदुक्तं भागवते
 कलौ रवलु भविष्यंति नारायणपरायणाः क्वचिच्छक्तिं न हाराज द्वा विदेषु च भूरिशः ताम्रपर्णी नदी यत्र कृतमालापयस्विनी
 कावेरी च महापुण्या प्रतीची च महानदी येपि बंति जलं तासां मनुजामनुजेश्वरं प्रायो भक्ता भविष्यंति वासुदेवे मलाशयाः
 पद्मपुराणे पूर्वखंडे पाषंडबहुलै लोके कुदृष्टिजनसंकुले कलौ वैष्णवसिद्धांत पुनरुद्धार्यते यतिः अनंतं प्रथमं नाम हि

स.

२१

तीयं लक्ष्मणं तथा तृतीयं बलरामं च कलौ रामा तु ज्योतिः प्रपन्ना मृतेऽपि पाषंडौ धर्मावर्कैः त्रयी धर्मो विलोपितः
 दत्तात्रेयस्वरूपेण लोके पाषंडसंकुले विदुर्धरिणा पूर्वं विष्णु नारक्षिता त्रयी विष्णोस्तु पाषंडास्त्वद्यशेषशेषाशनादयः
 अवतीर्णास्तु तेष्वित्यादत्तात्रेयादयो यथा स्वेच्छा विहारिणस्तैश्च न कर्मवशावर्तिनः भगवद्गीतायाम् यदा यदा हि ध-
 र्मस्य ग्लानिर्भवति भारत अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्टताम् धर्म-
 संस्थापनार्थाय संभवामि युगे युगे भार्गवपुराणे ब्रह्मराक्षसवचनम् महासूर्यान्वये पुण्ये कैशवस्य त्रिपाठिनः
 जज्ञे पुण्यवतः पुत्रो नंतो शो नित तेजसा तस्य रामा नुज इति पितृनामा करोन्मुदा सर्वचेतनरक्षार्थं सवतीर्णादित्या निधिः ॥
 एनं शेषांशं संभूतं रामा नुजमुनिं विना नान्यः पुमान्समर्थः स्यान्मज्जन्मेदं निवारितुं तस्माद्यतींद्रसामर्थ्यमीश्वरस्यापि ना-
 स्ति हि यतो यतींद्रसंबंधात्पापात्मा रघुपि मुक्तिभाक् तस्माद्यं लक्ष्मणदेशिकेन्द्रः साक्षाद्भूरिलोकगुरुर्महात्मा तस्यैव-
 संबंधबलेन तेन मोक्षो हि सिद्धो निरियलात्मनां च ततो निर्विद्यसंसारतश्चैयसे देशिकाश्रिताः तत्रापि द्विविधा प्रोक्ता प्रप-
 न्ना भक्तिभेदतः तत्रादौ भक्तिलक्षणम् तदुक्तं पादौ आद्यंतु वैष्णवं प्रोक्तं शंखचक्रांकनं हरेः धारणं चोर्ध्वपुंड्रा-
 णां तन्मंत्राणां परिग्रहः कीर्तनं श्रवणं चैव वंदनं पादसेवनम् तत्पादोदकसेवा च तन्निवेदितभोजनम् तदीयानां च-
 वाचद्वादशी व्रतनिष्ठितम् तुलसीरोपणं विष्णोर्देवदेवस्य शार्ङ्गिणाः भक्तिषोडशधा प्रोक्ता भवबंधविमुक्तये तथा

भागवते स्मरणं कीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनम् अर्चनं वंदनं दास्यं सरव्यमात्मनि वेदनम् इति पुंसां पिता विष्णोर्भ-
 क्तिश्चेन्नवलक्षणा क्रियते भगवत्यद्वा तन्मन्ये धीतमुत्तमम् हारीतेपि शंखचक्रोर्ध्वपुंड्रादिधारणं स्मरणं हरेः त-
 न्नामकीर्तनं चैव तन्निवेदितभोजनम् तत्पादवंदनं चैव तत्पादांबुनिषेवणं एकादशकपवासश्च तुलस्या अर्चनं हरेः तदी-
 यानामर्चनं च भक्तिर्नवविधा स्मृता इति साधनरूपा कथिता अथ सिद्धा आसीनो वा शयानो वा तिष्ठन्वा यत्र कु-
 व्रचित् अविच्छिन्ना स्मृतियविंसा सिद्धा परिकीर्तिता स्मर्तव्यः सततं विष्णुर्विस्मर्तव्यो न जातु चित् सर्वविधिनिषेधास्युः
 रेतयोरेव किंकराः अथार्तप्रपन्नलक्षणम् श्रीशानुभवप्रत्युहं देहस्थितिं दुरावहां त्वरया प्राप्तिमीशाननिरव-
 भ्यतथा पुनः हेयमिदं शरीरं तु तव कैंकर्यरोधि नम् शीघ्रमेव जहि स्वासिन् प्रार्थना तैतिकथ्यते अथ हसलक्षणां तदु-
 क्तपाद्ये कल्याकृत्यविवेकं च परलोकस्य चिंतनम् तत्प्राप्तिसाधनं विष्णोः स्वरूपज्ञानमेव च उपायभावे संत्यज्य क-
 र्मज्ञानादिकं नरः कुर्वन् भगवतः प्रीत्यै महाभागवतौत्तमः तथा च श्रीभागवते ननाकष्टं न च सार्वभौमं न
 पारमेष्ठ्यं न रसाधिपत्यम् न योगसिद्धीरपुनर्भववावांछंति यत्पादरजः प्रपन्नाः एकांतिनो यस्य न किंच नार्थं वांछंति ये वै
 भगवत्प्रपन्नाः अत्यद्भुततच्चरितं सुमंगलं गायन्त आनंदसमुद्रमग्नाः त्वमेवोपायभूतो मे त्वन्यत्किंचिन्न विद्यते इत्थं स्व-
 भारमारोप्य सिद्धोपायं श्रियः पतौ निवृत्य निर्भरतया स्वप्रयत्नेषु सर्वतः यावद्देहमेव स्थानं दत्ता प्रपत्तिरीर्यते भग

सं.

बहुचनम् भक्त्यापरमयाचैव प्रपत्त्यावामहामते प्राप्योहं नान्यथा प्राप्योमामकैः कार्यलिप्ताभिः त्रिदंडमवलंबं ते यतयो ये महा
 प तेषामपि च कर्तव्यमस्तुत्यमितरेषु किम् एतादृशपूर्वोक्तविशेषणविशिष्टानां भागवतानां आराधनमाहात्म्यं लिख्यते
 कं पाराशरस्मृतौ तदीयाराधनं पुण्यं वक्ष्यामि मुनिसत्तमाः यदन्वेषणमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते नातः परतरं पुण्यं
 लोकेषु विद्यते सर्वकामप्रदं पुंसां अत्यन्तातिशयं हरेः तस्मात्परतरं श्रेयो नास्ति सत्यं ब्रवीम्यहं सकृत्संपूजनं तेषां मुक्तिद
 पिनामपि सहस्रवार्षिकी पूजा विष्णोर्भगवतो हरेः सकृद्भागवताचार्याः कलां नार्हति षोडशीम् सकृत्संपूजितेषु पुण्यमहा
 गवते गृहे आकल्य कोटिपितरः परितृप्तान संशयः यथा तु व्यतिदेवेशो महाभागवतार्चनात् तथा न तु व्यतिहरिर्विधिबत
 र्चनादपि षष्टिवर्षसहस्राणि विष्णोरा राधने फलम् सकृद्वेष्णवपूजायां लभते नात्र संशयः किंतु स्य दानैः किं तीर्थैः किं यजे
 विधिबत्कृतैः सर्वं संप्राप्यते पुंसां विष्णुभक्ताभिपूजनात् आराध्ये वै जगन्नाथं यथेष्टानपरा नपि त्यक्तभक्तार्चनाद्व्य
 जासारा उरवरांबुवत् वेष्णा वीर्यदृढे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते हरिः स्वयम् हरिर्यस्य गृहे भुंक्ते तस्य भुङ्क्ते जगन्नयं तोषयंति च त
 न्यंच कालपरायणान् सकामास्तत्फलं याति निष्कामाः परमं पदम् यथा भागवतानां तु पादां मोरुहसेवनात् तथा स
 धने चापि न प्रीतो भगवान् हरिः स्कां दे भगवद्वचनम् यदन्नं कुरुते नित्यं च क्षुषा गृह्यते मया रसं दास्यामि जिह्वा
 भामिकमलोद्भव भारद्वाजसंहितायाम् सद्भिर्गृहागताः संतः पूजनीया विशोषतः प्रियवाग्भिस्तथा ध्याद्यैर्भो

धैर्यथोचितैः अन्नाद्यमपि वा तोयं प्रभूतं स्वल्पमेव वा भगवत्प्रीतये नित्यं दद्याच्छुद्धाय योगिने एकं भागवतं विप्रमर्चयेदन्नदानत
 यस्यात्सफलं जन्मतच्छुण्णमहामते भगवद्वचनम् मम मद्रक्तभक्तेषु प्रीतिरभ्यधिका भवेत् तस्मान्मद्रक्तभक्त
 जनीयो विशेषतः अध्वंश्रातमविज्ञातमतिथिदक्षस्त्रिपासितम् योनपूजयते भक्त्या तमाहुर्ब्रह्मघातकम् मद्रदनाच्छतगु
 द्रक्तस्य तु वंदनम् मद्रोजनाच्छतगुणं मद्रक्तस्य तु भोजनम् बृहन्नारदीये यो विष्णुभक्तानि कामान् भोजयेत्
 न्वितः त्रिसप्तकुलमुद्भूत्य सयाति हरि मंदिरम् विष्णो प्रसादमाकांक्षन् वैष्णवान्परितोषयेत् अन्यथा वासकामो सो नैव केनापि
 तुष्यति तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान्मर्चयेत्सदा सर्वतरतिदुःखौघं महाभागवतार्चनात् पूजनाद्विष्णुभक्तानां पुरुषार्थोऽस्ति नेत-
 रः तेषु च द्वेषतः किंचित् नास्ति नाशनमात्मनः अतिधिर्यस्य भग्नशोभहास्यति निवर्तते स तस्य दुष्टतदत्वापुण्यमादाय गच्छति
 वस्त्रालंकारभूषाद्यैर्यो भागवतमर्चयेत् भूष्यते तस्य वंशोपि श्रीवृद्धिः पुत्रपौत्रकैः अंगसंवाहनाद्यैश्च तांबूलैर्वर्जयेत्तथा तो-
 षयेद्भगवद्रक्तं तुष्यते च जनार्दनः यो प्रतिष्ठापयेद्विष्णुं वैष्णवं वा गुणान्वितम् न तु ल्यमिति मे बुद्धिर्भक्तपूजाशताधिका अ
 था वैष्णवपूजनो निषेधः तदुक्तं पाराशरे अवैष्णवस्तयो विप्रः श्वपाकादधमः स्मृतः श्राद्धादिसर्वकृत्येषु वर्जयेत्त-
 त्ततः अवैष्णवानां विप्राणां पूजनं वंदनं तथा यजनाध्यापनं श्राद्धभोजनं परिवर्जयेत् अवैष्णवस्तयो विप्रः सर्वधर्मयुतोपि
 स पाषंडी तु विज्ञेयः सर्वकर्मसंगर्हितः विष्णुपुराणे अवैष्णवस्य पांडित्यं सर्वशास्त्रसमन्वितम् वचस्तस्य न गृह्य

यात् शतनालीतं हविर्यथा अवैष्णवगृहे भुक्त्वा पीत्वा अज्ञानतो जलम् चांद्रायणशतं कुर्यात् न च शतद्वो भवेन्नरः सर्वे
दिव्येति संप्राप्ते तु कलौ युगे नानुतिष्ठति मे त्रेयशिभोदरपरायणाः यदा यदा सतां हानिर्वेदमार्गानुवर्तिनाम् तदा तदा कले
द्विरनुमेयो विचक्षणैः वसिष्ठस्मृतौ अवैष्णवस्तु यो विप्रः सर्वधर्मवहिष्कृतः रौरवं नरकं प्राप्य चांडालियोनिमाप्नु
अवैष्णवत्वं विप्राणां मात्मनाशनकारणम् तस्मात्तु वैष्णवत्वं हि विप्राणां श्रुतिनोदितम् चतुर्वेदी च यो विप्रो वासुदेवनं विंदति
वेदभारसमाक्रांतो स वै ब्राह्मणगर्दभः नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं श्रुतिनोदितम् अवैष्णवानां विप्राणां कर्मतन्निष्फलं भवेत्
सकर्मनिरताः शूद्राः सारव्ययोगविदस्तथा नाहंति शरणस्थस्य कलौ कोटितमामपि तेषां न परिशुद्धानियोनिविद्याचकर्मच
यो विष्णुचरणौ कांत्यविहीना ब्राह्मणादयः वसिष्ठस्मृतौ अवैष्णवः स्याद्यो विप्रो बहुशास्त्रश्रुतोपि वा सजीवन्नेव
चांडालो मृतश्च श्वाभिजायते कतुसाहस्रिकं चापिलोके विप्रमवैष्णवम् चांडालमिव च क्षीतवर्जयेत् सर्वकर्मसु शरव
ध्वपुंड्रादिरहितं ब्राह्मणाधूमम् पूजयिष्यति यः श्राद्धे सर्वकर्मस्य निष्फलम् भगवंतमनुद्दिश्य न दद्यान्नयजेत् क्वचित् न
ष्णवानं भजति तदद्यान्नावैष्णवाय च अवैष्णवस्तु यो विप्रः श्वपाकादधमः स्मृतः अश्राद्धे यो रघुपांडो यो रौरवं नरकं व्र
भगवंतमनुद्दिश्य यः कर्म कुरुते नरः स पाषांडीति विज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः श्रुतिस्मृत्यदितं धर्मं अकृत्वा यश्चरेन्नरः विकर्म
सविज्ञेयः सर्वकर्मसु गर्हितः यो वेदार्थं गर्हयति धर्माधर्मं न विंदति न बुध्यते परं लोकं स नास्तिक उदाहृतः १

कथं परित्यज्य योत्थ धर्मं प्रवर्तते पतितः स तु विज्ञेयः सर्वधर्मबहिष्कृतः यः कर्म कुरुते विप्रो विना विष्णुवर्चनं क्वचित् प्राप्नुयते
 शयते सद्यः श्वाङ्गालत्वं स गच्छति अर्चयित्वा तु गोविन्दं इतरानर्चयेत्स्थक अवैष्णवत्वं तस्या पीतरभक्त्या भवेत्क्षवम् यो नरो वै
 चिह्ने धृत्वा च तमसा चरन् त्यजेच्च द्वेदिकं धर्मं सोऽपि पाषंडतां व्रजेत् नैसर्गिकं तु जीवानां दास्यं विष्णोः सनातनम् तद्विना च
 मोहादात्मचोरः सकथ्यते शंखचक्रविहीनास्तु देवतांतरपूजकाः द्वादशीविमुरवा विप्राः शैवाश्चा वैष्णवाः स्मृताः ॥ अवै
 ष्णवानां संसर्गात् पूजनाद्वंदनादपि ॥ यजनाध्ययनात्सद्यो वैष्णवत्वाच्छ्रुतो भवेत् सर्वत्रा वैष्णवान् विप्रान् पतितांश्च विचर्जयेत्
 ष्णवानेव विप्रांस्तु सर्वकर्मसंयोजयेत् पुनरपि वैष्णवोत्कर्षं लिख्यते तदुक्तं पद्मपुराणे तस्मात्सर्वप्रयत्नेन वैष्णवान्
 जयेत्सदा सर्वे नश्यन्ति दुःखो धर्ममहाभागवतार्चनात् महाभागवतानुश्रैष्ठान् पूजयेद्बृहद्भागवतान् मधुपर्कविधानेन यथाशक्तं
 द्विजोत्तम शक्ये पात्रांतरैरस्ये पादौ प्रक्षाल्य भक्तिः अर्चयेद्गंधपुष्पाद्यैर्वस्त्रैरोभरणादिभिः तांबूलैर्न फलैर्वापि यथाशक्तं
 समर्चयेत् पुनः प्रणम्य भक्त्या च शनैस्तत्र निवर्तते उपचारं भृशं कुर्याद्यथाविधिसमन्वितः वैष्णवान् भोजयेद्द्विमान् भक्त
 दद्याच्च दक्षिणां एवमभ्यर्चयेन्नित्यं यावज्जीवमतींद्रितः कुलकोटिसमुद्भूत्य वैष्णवं लोकमाप्नुयात् आराधनानां सर्वे
 विष्णोराधनं परम् तस्मात्परतरं देवितदीयानां च पूजनम् अर्चयित्वा तु गोविन्दं तदीयानां च पूजयेत्तु यः न स भागवतो
 केवलं दाभिकः स्मृतः भागवते अर्चाया मेव हरये पूजायः श्रद्धये हते न तन्मतेषु चान्येषु स भक्तः प्राकृतः स्मृतः गृह

[OrderDescription]
,CREATED=27.11.19 12:26
,TRANSFERRED=2019/11/27 at 12:36:52
,PAGES=63
,TYPE=STD
,NAME=S0002180
,Book Name=M-602-NARAYAN SAR SANGRAH
,ORDER_TEXT=
[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF

FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF

FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF

FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF

